STE JAARGANG No. 100185 DINSDAG 4 AUGUSTUS 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Zullen wederzijdse bezoeken Eisenhower - Chroesjtsjef leiden tot TOPCONFERENTIE?

De nieuwe herfst- en wintermode werd geshowd in Parijs! Moet u nu ook weer uw garderobe overhoop halen? Want de rokken worden weer langer — de schouders forser — brede ceintuurs accentueren de taille. Deze japon van jersey, „Renatta" verenigt al deze kwaliteiten.

****

ONTMOETING DER GROTEN

Het spel der internationale grootmachten begint wel bijzondere allures aan te nemen. De leiders der Verenigde Staten en de Sovjet-Unie zullen elkaar ontmoeten en hoewel tot voor enkele dagen geen enkel gesprek tussen Dwight Eisenhower en Nikita Kroesjtsjef voor mogelijk werd gehouden, is het nu vrijwel zeker dat er tenminste drie ontmoetingen zullen zijn, een in Washington, vervolgens in Parijs en daarna in Moskou. De aandachtige toeschouwer van het politiek wereldtoneel is met de bekendmakingen van Eisenhower en daarna van het Russische persbureau „Tass" wel in een vreemde sensatie terechtgekomen. En allicht zal hij er zich over verbazen hoe de Amerikaanse president op zulk een korte termijn zijn opinie ten aanzien van de wenselijkheid om met Kroesjtsjef zelf te gaan praten heeft kunnen wijzigen. Of dat alleen kan worden toegeschreven aan Nixon's reis naar de Sovjet-Unie valt te betwijfelen

Men zal er verstandig aan doen zich over het hoe en waarom niet verder druk te maken; doordat de beide staatshoofden reeds vanuit de verte elkaar de hand hebben toegestoken, alleen al door het feit van elkanders invitatie, is alles rond de Geneefse besprekingen qua belangrijkheid in de schemer opgelost. Het is nauwelijks meer het vermelden waard wat daar de laatste dagen zal worden besproken en de wereld is heel wat minder nieuwsgierig naar de tekst van het slotcommuniqué. Het zwaartepunt zal nu worden verlegd naar andere delen der aarde, ook al kan president Eisenhower wel duizend maal laten verkondigen, dat zijn ontmoetingen met Kroesjtsjef een persoonlijk karakter hebben. Aan de reis van Richard Nixon mocht immers — zo had het Witte Huis gezegd — ook geen betekenis worden gehecht voor de politieke ontwikkeling, maar iedereen weet nu wel dat die betekenis er wel degelijk was!

De komende weken zal men zich kunnen verdiepen in bespiegelingen rond de staatshoofdelijke bezoeken. Zullen de heren het eens kunnen worden over de zaak-Duitsland, over een algemene ontwapening, over de stopzetting der kernproeven, in het algemeen over de mogelijkheid voor

(Vervolg op pag. 7)

onze wereld van vandaag

Ongerustheid over beeindiging Geneefse Conferentie thans verdwenen

De westelijke landen juichen het bezoek van Chroesjtsjef aan de Verenigde Staten en het tegenbezoek van Eisenhower aan Rusland van harte toe. Dit blijkt uit reakties, waarvan hier een deel volgt:

Londen: Britse diplomaten beschouwen de aangekondigde bezoeken als de eerste stap op de weg naar een topconferentie. Premier Mac Millan verklaarde: „Ik ben altijd van mening geweest, dat de spanning in de wereld in grote mate kan worden verlicht door persoonlijke besprekingen.

Rome: Italiaanse politieke kringen hopen, dat de wederzijdse bezoeken zullen leiden tot oplossing van de problemen in de wereld.

Bonn: Westduitse waarnemers hebben het nieuws over Eisenhowers invitatie aan Chroesjtsjef met warme belangstelling ontvangen. De Duitse pers is van mening, dat de beslissing van Eisenhower, voor Chroesjtsjefs bezoek aan Amerika met de westelijke regeringsleiders te spreken, een overwinning voor bondskanselier dr Konrad Adenauer betekent. Adenauer zou zijn instemming afhankelijk hebben gesteld van een voorafgaande bespreking met de westelijke leiders.

Ottawa: Premier John Diefenbaker van Canada overweegt Chroesjtsjef ook naar Canada uit te nodigen.

Ook de westelijke pers heeft het bericht in grote meerderheid met instemming ontvangen.

De „New York Times" meent, dat Eisenhower niet zozeer is gezwicht voor de aandrang van Chroesjtsjef dan wel voor de verzoeken uit het westen om zijn persoonlijk gezag en prestige aan te wenden tot verbreking van de impasse tussen oost en west. Hij heeft aarzelend toegegeven, aldus het blad, maar hij heeft steeds gezegd tot alles bereid te zijn in het belang van de vrede.

Niettemin moest men de bezoeken in het juiste perspektief zien. „Hoe sympathiek het Amerikaanse volk ook mag staan tegenover het Russische en omgekeerd, Chroesjtsjef zal naar Amerika komen als een uitgesproken onvriendschappelijke diktator, die gezworen heeft ons te „begraven" als het communisme de wereld verovert", aldus de „New York Times".

Maar als officiële bezoeker en gast van de president had hij recht op bescherming en de gebruikelijke beleefdheid, een herhaling van de incidenten, die het bezoek van Mikoyan bedierven, moet volgens het blad worden voorkomen.

Waarnemers te New York uitten het vermoeden, dat de Russische premier ook zal verschijnen in de algemene vergadering der V.N. en wellicht zal deelnemen aan het algemene debat. De vergadering begint op 15 september.

Nikita Chroesjtsjef zal de eerste Russische premier zijn, die een bezoek aan de Verenigde Staten brengt. Wel zijn verscheidene andere Russische leiders daar geweest, zoals vice-premier Nikojan.

De 65-jarige Chroesjtsjef is een van de meest bereisde Russische leiders. Hij bezocht alle landen van het oostelijke-blok en verscheidene landen daarbuiten, nadat hij in 1953 leider van de Russische communistische partij werd.

In maart vorig jaar werd hij premier in plaats van Boelganin, die hem op zijn vroegere reizen, o.a. naar Engeland, vergezelde.

In Washington zei Eisenhower op zijn persconferentie te hopen vóór 22 december naar de Sovjet-Unie te gaan. Hij legde er de nadruk op, dat zijn besprekingen met Chroesjtsjef geen „onderhandelingen" zullen zijn. Alle staatshoofden van de westelijke bondgenoten hebben het denkbeeld van bezoeken over en weer aanvaard, zei hij. Hij verklaarde, dat hij bij zijn bezoek aan Europa eind deze maand afzonderlijk besprekingen zal voeren met Macmillan in Londen, De Gaulle in Parijs en met Adenauer in Bonn. De bezoeken aan Moskou en Washington beschouwt Eisenhower **Eisenhower verklaarde met nadruk, dat hij niet van plan is op te tre-** als onderdeel van de pogingen om iets van het ijs, dat de betrekkingen met de Sovjet-Unie schijnt te verstarren, te doen smelten. **den als woordvoerder voor de V.S. en hun regering.**

Ongerustheid verdwenen

De aanstaande besprekingen tussen president Eisenhower en minister-president Chroesjtsjef hebben te Washington alle ongerustheid over de op handen zijnde beëindiging van de Geneefse conferentie van de ministers van buitenlandse zaken van de vier grote mogendheden weggenomen. Ook vreest men in de Amerikaanse hoofdstad geen nieuwe krisis in de Berlijnse kwestie meer.

Te Washington bestaat de neiging Génève maar te vergeten, althans voorlopig en te trachten een nieuwe manier te vinden tot oplossing van het Duitse en het Berlijnse vraagstuk. Diplomaten te Washington spraken over een nieuwe fase in de betrekkingen tussen de Verenigde Staten en Rusland.

Ondanks de geringe vorderingen die te Génève worden gemaakt, heeft men in westelijke kringen verklaard van mening te zijn, dat de wekenlange besprekingen te Génève hebben bijgedragen tot de grote verandering in het politieke klimaat, die is opgetreden sedert de Russen in 1958 een krisis in het Berlijnse vraagstuk veroorzaakten. De Russische houding deed toen vrezen, dat de Russen het westen met geweld uit Berlijn zouden trachten te verdrijven, wat door het westen beantwoord zou kunnen worden door een doorbraak met gepantserde strijdkrachten.

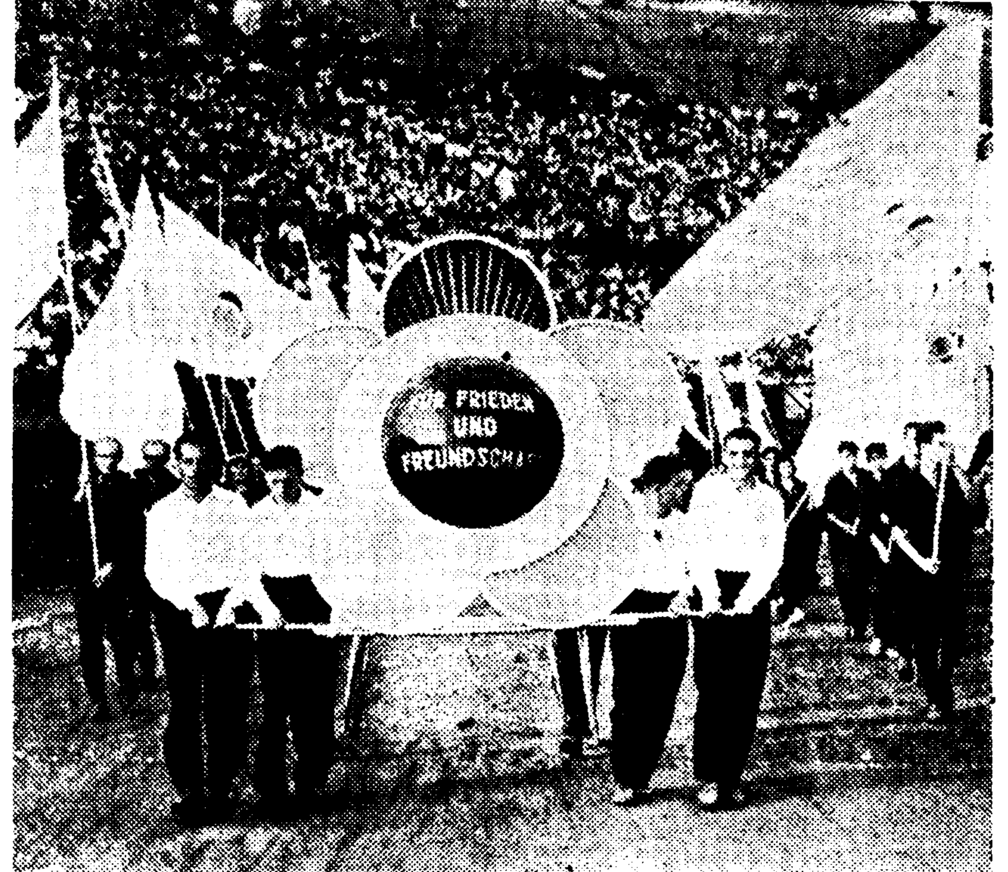
—x—

Volgens het blad „France Soir" verwacht de Franse actrice Brigitte Bardot een kind. (Brigitte Bardot is op 18 juni getrouwd met de Franse acteur Jacques Charrier. Dit is haar tweede huwelijk.

Ontvangstcommissie

Het New Yorkse dagblad „Daily News" heeft bijzonder heftig gereageerd op de aankondiging van het aanstaand bezoek van Chroesjtsjef aan de Verenigde Staten en schrijft in een hoofdartikel, dat het passend zou zijn een commissie van ontvangst, samengesteld uit gangsters, te zenden om Chroesjtsjef op het vliegveld te verwelkomen. Deze commissie zou moeten bestaan uit mensen als Al Capone,, de ontvoerder van het zoontje van Lindbergh, Bruno Hauptmann, en ook Alger Hiss, de Amerikaanse spion.

Het blad acht het een onkies schouwspel, dat de president van de Verenigde Staten zich verlaagt om de hand te drukken van een schepsel, wiens gezag uitsluitend berust op verraad, bedrog, brute kracht en massa-moord.

Dit zijn het soort foto's, die de westerse wereld te zien krijgt van het zevende vredes-jeugdfestival te Wenen. Ongewenste fotografen moeten oppassen, dat zij hun apparaat niet verspelen, „für frieden und freundschaft".

Max Tailleur is op zijn wereldreis in Tokio aangekomen, waar hij bij aankomst werd begroet door twee lieftallige grondstewardessen van de K.L.M. Behalve een glimlach vie en hem ook een lampion, een waaier en een bos bloemen ten deel.

V.S. verstrekken Paraguay lening van een miljoen dollar

De Verenigde Staten hebben aan de regering van Paraguay een lening van een miljoen dollar verschaft om dit land te helpen zijn P.T.T.-verbindingen te moderniseren.

Door deze lening zal het Paraguay mogelijk zijn betere verbindingen te onderhouden met Rio, Buenos Aires, Montevideo, Europa en de Verenigde Staten.

Turkije verzoekt om toelating tot EEG

Van welingelichte zijde wordt in Ankara vernomen, dat Turkije vorige week om toelating tot de E.E.G. heeft verzocht en dat dit verzoek thans door de organisatie wordt overwogen.

Men zegt in Ankara, dat het recente Griekse verzoek om toelating is gedaan in overleg met de Turkse regering en beschouwd kan worden als „een wegbereider voor de Turkse kandidatuur".

CABOT LODGE in San Francisco:

AMERIKA zal wederom campagne leiden tegen toelating van ROOD CHINA tot de Ver. Naties

„Wij zijn vast van plan om in het tiende achtereenvolgende jaar in de algemene vergadering van de V.N. de kampagne tegen toelating van communistisch China tot de V.N. te leiden."

Dit heeft Cabot Lodge, het hoofd van de Amerikaanse delegatie in de Verenigde Naties maandag in San Francisco verklaard op een lunch, die werd gegeven door de „Californische raad voor wereldaangelegenheden".

Cabot Lodge keerde zich met kracht tegen de voorstanders van toelatingen, die stellen, dat deze „onvermijdelijk" zijn.

Cabot Lodge legde er de nadruk op, dat er geen enkele aanwijzing bestaat, dat Peking dichter tot het standpunt van de V.N. is genaderd

Redenen voor het Amerikaanse besluit, aldus Lodge, zijn o.a. het optreden van China in Tibet, de „pogingen om Formosa met geweld te veroveren, de vervolging van missionarissen en zendelingen en de onwenselijke weigering om Amerikaanse burgers vrij te laten".

Lodge drong er bij het Internationaal Olympisch Comité op aan de uitsluiting van nationalistisch China ongedaan te maken, omdat anders „vele Amerikanen gaan twijfelen aan de waarde van een Amerikaanse deelneming aan de Olympische Spelen".

Nieuwe maatregelen tegen Russische en Roemeense diplomaten in Argentinie

In Argentinie zijn nieuwe maatregelen genomen ter beperking van de bewegingsvrijheid van Russische en Roemeense diplomaten, als antwoord op een soortgelijk optreden tegen Argentijnse diplmaten.

De betrokken Russen en Roemenen zullen in de toekomst zonder een speciale vergunning slechts in een gebied met een straal van 40 km rondom Buenos Aires mogen zijn.

Algerijnen in ORAN terechtgesteld

In Oran zijn dinsdagochtend voor een vuurpeloton twee Algerijnen terecht gesteld, die in maart door een krijgsraad ter dood waren veroordeeld wegens het organiseren en plegen van aanslagen, die aan 17 mensen het leven hebben gekost. President De Gaulle heeft een verzoek om gratie voor de twee verworpen.

De terecht gestelden, Bentiaba el Mekki en Smari Aoed, waren in het vonnis „leiders van terroristische cellen" genoemd.

—x—

Het gemeentebestuur van Hirosjima heeft bekendgemaakt, dat in de periode van 30 juli 1958 tot 30 juli 1959 119 personen gestorven zijn aan verwondingen die zij bij het atoombombardement op 8 augustus 1945 hebben opgelopen. Hierdoor is het aantal slachtoffers van het bombardement tot 60.175 gestegen, aldus de bekenwdmaking.

Honger drijft dieren naar steden

Enorme horden WILDE HONDEN teisteren OOST - TURKIJE

Katten in Grieks district door hondsdolheid aangetast

Verscheidene Oostturkse provincies worden op het ogenblik geteisterd door grote troepen wilde honden, die — de uithongering nabij — in bloeddorstigheid niet voor wolven onderdoen. Op zoek naar voedsel dringen zij zelfs provinciesteden binnen, terwijl op het platteland de boeren alleen nog maar gewapend naar het werk op het veld durven te gaan, aldus meldt het Algemeen Handelsblad.

In de stad Diarbekir, die op het ogenblik een ware invasie van deze honden meemaakt, zijn tal van inwoners door de uitgehongerde dieren aangevallen en gewond. De honden dringen ook huizen binnen en tientallen van deze beesten wisten zelfs tot in het politiebureau te komen. De aanwezige gendarmes konden dertien honden doodschieten, waarop de rest de vlucht nam.

's Avonds en 's nachts zijn de honden in Diarbekir onbetwist meester van het terrein. De mensen durven geen stap buiten de deur te doen en de enigen, die men nog op straat ziet, zijn gewapende gendarmes en jagers, die in groepjes door de stad patrouilleren.

Op het platteland is de toestand nog veel erger. De honden hebben duizenden stuks vee doodgebeten en verscheurd, terwijl in de drie provincies, waar deze plaag heerst, ook tal van mensen min of meer ernstig gewond zijn.

Om aan het „schrikbewind" van deze dieren een einde te maken, hebben de autoriteiten voor elke dode hond een premie van tien Turkse ponden uitgeloofd, maar tot nu toe heeft dit nog weinig resultaat.

Dolle katten.

Terwijl men in Turkije wilde honden bestrijdt, heeft de bevolking van het Griekse district Kozani te kampen met dolle katten. Volgens een bericht uit Saloniki zijn alle katten in Kozani door hondsdolheid aangetast en vallen zowel dieren als mensen aan.

Ook hier heeft de gendarmerie opdracht gekregen, zoveel mogelijk dieren te doden. Het Instituut Pasteur van Kozani heeft nauwelijks voldoende serum, om alle door katten gebeten mensen te behandelen.

ARRESTATIES IN CUBA

In de stad Ciego de Avila, in de Cubaanse provincie Camaguey, zijn weer zes personen gearresteerd op beschuldiging van samenzwering tegen de regering. Tot dusver zijn in de provincie Camaguey meer dan vijftig personen aangehouden, die beschuldigd worden van samenzwering tegen de revolutionaire regering. De gearresteerden zijn in militaire gevangenissen ondergebracht.

Een uit de miljoen

Een rijke vrouw in San Francisco heeft het grootste deel van haar miljoenenonderneming na haar dood bestemd voor de oprichting van een fonds ter nagedachtenis van haar hond „Bingo". Haar echtgenoot moest het doen met één dollar precies. Dit is gebleken, toen het testament van mevrouw Amy Bachman, die vorig jaar overleed, dezer dagen werd gepubliceerd.

Tot Uw dienst

Een bekende Rotterdamse scheepvaartman was dezer dagen naar Schoonhoven getrokken om er te gaan snoeken. Daarvoor ging hij een eindje het waterrijke land in om er zijn hengel uit te gooien. Dit was al enige malen gebeurd en er was zelfs al een snoek van toegestane afmeting op de wal gehaald, toen een belangstellend voorbijganger bleef staan en met de gebruikelijke vraag startte „of ze nogal bijten wilden". Het gesprek verliep zo vlot en gezellig, dat de scheepvaartman er toe kwam een sigaartje aan te bieden.

„Dat wil ik wel" zei de toekijker, „maar eigenlijk heb ik liever het hele doosje".

Onze visser keek even verbaasd, maar aangezien de vraag niet brutaal klonk en het doosje toch bijna leeg was, terwijl zijn voorraad sigaren daarmee niet was uitgeput, streek hij de hand over het hart en reikte het doosje over. Nog verbaasder werd zijn blik toen hij een ogenblik later het doosje terugontving, waarin slechts een sigaar ontbrak. „Veel succes" zei de kijker en tippelde verder. Onze visser keek de nu verdwijnende man na, keerde het doosje om en om en las toen op de onderkant met inkt geschreven: „Hierbij verleen ik voor vandaag vergunning om in mijn gepacht viswater te vissen". De ondertekening ontbrak niet.

Nixon in Warschau:

„Wat Polen overkomen is, mag zich nooit meer herhalen"

Maandagavond werd er ter ere van Nixon in het Radziwellpaleis te Warschau een receptie gehouden, waar op vrijwel alle Poolse leiders en diplomatieke vertegenwoordigers aanwezig waren. Na een woord van welkom, uitgesproken door de voorzitter van de Poolse staatsraad, Zawadski, dankte Nixon de bevolking van Warschau voor de hartelijke ontvangst, die zij hem had bereid. Nixon noemde deze ontvangst een bewijs voor de traditionele vriendschap tussen Polen en de V.S.

Over zijn besprekingen met de Poolse leider merkte Nixon op dat er punten zijn waarover de V.S. en Polen het niet eens zijn, zoals de politiek en de economische systemen van beide landen en de middelen om de internationale vraagstukken op te lossen. Maar er is een punt waarover ik het met u volkomen eens ben, aldus Nixon. „Wat Polen in de oorlog overkomen is, mag zich nooit meer herhalen, noch in Polen, noch in welk ander land ook.

Regering van Laos wendt zich tot Hammarskjoeld

De regering van Laos zal de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Dag Hammarskjoeld een nota zenden om hem te wijzen op de ernst van de toestand in Laos. In de afgelopen weken zijn hier gevechten uitgebroken, welke zouden zijn begonnen door communisten uit Noord-Vietnam.

Volgens welingelichte kringen in de stad Vientiane zal in de nota aan Hammarskjoeld worden gewezen op het feit dat de openlijke opstand van de strijdkrachten der „Pathet Lao" in strijd is met de integratie-overeenkomsten tussen de regering en de Pathet Lao in december 1957. Ook zal er met nadruk op worden gewezen dat de opstandige groepen door Noord-Vietnam geoefend en uitgerust zijn, hetgeen een „flagrante" schending betekent van de Geneefse overeenkomsten van 1954.

Onafhankelijke staten protesteren tegen voorgenomen kernproeven

Negen onafhankelijke Franse staten in de nabijheid van de Sahara, die de meeste kans lopen nadelen te ondervinden van de voorgenomen Franse kernproeven in het woestijngebied, zullen de kwestie voor de algemene vergadering van de Verenigde Naties — in september — brengen. Deze landen zijn Ghana, Guinea, Liberia, Ethiopië, de Soedan, Tunesië, Marokko, Libië en de Verenigde Arabische Republiek.

De permanente vertegenwoordiger van Ghana bij de Assemblee van de Verenigde Naties heeft verklaard, dat deze landen al het mogelijke zullen doen om de kernproeven te verhinderen.

Geslaagde feestavond van Sportvereniging D. O. W.

De spotvereniging DOW organiseerde zaterdagavond j.l. wederom een van haar feestavonden. De heer van den Ent, voorzitter van de sportvereniging, riep de aanwezigen een hartelijk welkom toe en dankte voor de goede opkomst. Spreker bracht tevens dank uit aan de heer van Weppen en aan de eigenaren van bakkerij Ridderhof voor het beschikbaar stellen van vele fraaie prijzen. Voordat er met het dansen een aanvang werd gemaakt, werden eerst de prijzen van de dominowedstrijden uitgereikt. De Werkplaats, die op de eerste plaats beslag had weten te leggen, mocht een beker en een geldbedrag in ontvangst nemen. De Wegendienst, die de tweede plaats bezette, kreeg eveneens een prijs uitgekeerd.

De muziek werd verzorgd door het conjunto „Melodia '57", dat tot vier uur in de ochtend de stemming er in wist te houden.

DON BOSCO NIEUWS

Zondag aanstaande 9 augustus organiseert de R. K. Vereniging voor Onderwijzend personeel „Don Bosco" de jaarlijkse besloten sterrit voor haar leden om de HBU-wisselbeker. Deze jubileumrit, uitgezet door de heer P. Groenhof, bevat zoveel goede vondsten, dat het een sportieve ontspanning zal worden.

Opgave bij de heer S. Kok, gouverneur van Lansbergeweg 15, tel. 23322 en F. van Loon, Doormanweg 23, tel. 36219.

Afhalen startkaarten: donderdag 6 augustus van 19.00 uur — 21.00 uur in het R. K. Zeemanshuis aan de Rouvilleweg.

De prijsuitreiking zal plaatshebben op de feestavond ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van Don Bosco op zondag 16 augustus a.s. in de Piscaderabaaiclub.

Lijst gevonden voorwerpen

Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 27 juli t/m 2 augustus 1959.

1 Lips-sleutel; 3 vreemde muntstukken; 1 bruin lederen schooltas inh.: 1 broodtrommel en 1 fles; 1 portemonnaie inh.: geldsbedrage; 2 foto's en enige papieren; 1 gouden halskettinkje; 1 autowieldop; 1 flesje medicijnen (pillen); 1 zonnebril met donkerbruin montuur.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het Hoofdbureau van Politie kamer 5-A.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

JAN DOEDEL verdient meer

In de editie van maandag, 3 augustus verklaarde de heer Jan Doedel, dat de uitzending van Hildegarde vanuit Hotel Curaçao Intercontinental een „diep bedroevend" resultaat had. Ondanks alle respekt voor de firma Spritzer & Fuhrmann, die zich geld noch moeite had bespaard om de bekende ster via de Curaçaose radiostations te presenteren (de heer Doedel wist waarschijnlijk niet, dat deze uitzending ook via de korte golf naar Aruba gerelayeerd werd voor heruitzending door twee stations aldaar, resp. Radio-Kelkboom en „Voz di Aruba"), moest volgens hem (ondanks de „slechte kwaliteit" van de uitzending) gekonstateerd worden, dat de piano's een kwart noot van elkaar verschilden.

„Men beschikt op Curaçao niet over een installatie om een dergelijke uitzending behoorlijk te verzorgen", schreef de heer Doedel. In welk opzicht dit bedoeld is, weet ik niet. Wij zullen maar bv. in onze eigen organisatie kijken: apparaten genoeg.... kwaliteit goed!!!! Voor „remote"-uitzendingen beschikken onze twee stations over koffers, uitgerust met alle mogelijke en benodigde apparaten, die zeer zeker in kwaliteit niet onderdoen voor hetgeen door de buitenlandse omroepen gebruikt worden.

Remote-mixers, versterkers, mikrofoons, lijnen, stekkers.... zijn o.a. alle aanwezig in de koffers. Wat is er verder voor een dergelijke uitzending nodig, waarover men op Curaçao niet beschikt????

Mijnheer Doedel: Indien Hildegarde vrijdagavond een draagbare mikrofoon had gehad, die zij met zich kon meevoeren, zoals Radio-Hoyer u bv. gaf voor het verzorgen van de uitzending van de plechtigheden bij het autonomie-monument op 15 december 1957, zou de uitzending dan niet beter geweest zijn?????

In de regel worden de apparaten voor gezamenlijke uitzendingen bijna altijd voor de rekening van Radio-Hoyer genomen. Ditmaal besloten wij dan om ook eens voor een keertje de „hook-up" uit te voeren. De Curom was belast met de verzorging van het technische gedeelte, maar daar de reportage-wagen met geen mogelijkheid in Hotel Curaçao te krijgen was, werden deze details uiteindelijk voor de rekening van de Landsradiodienst genomen.

„Radio-Hoyer II brak abrupt af om 10.20 uur zonder verdere aan- of afkondiging", schreef de heer Doedel. Is dit een „druk"- of „luister"-fout????

Om half twaalf, dus 11.30 p.m., wordt de stroomvoorziening van ons apparatuur automatisch afgbroken om 's echtends om half vijf weer op dezelfde automatische wijze ingeschakeld te worden. Indien Radio-Hoyer II dus om half twaalf uit de lucht ging, dan was dit door de automatische werking van het apparatuur waaraan op dat uur niet gedaan kon worden.

Verder zij hierbij gemeld, dat wij van de duur van de uitzending niet op de hoogte waren en wisten wij alleen maar, dat men een kettinguitzending tot stand moesten brengen waarbij het omroepen en de technische détails niet door ons verzorgd zouden worden.

Over de opmerkingen aan het adres van de toekomstige televisie zwijg ik in alle talen.

Rest mij nog de mening naar voren te brengen, dat het niet passend geacht moet worden, dat een medeomroeper zich op dergelijke wijze over andere stations uitlaat, zonder eerst goed op de hoogte te zijn van de omstandigheden en feiten.

Weet men wel altijd wat men schrijft?????

E. C. HERNANDEZ
Omroeper Radio-Hoyer

Uitslag literatuur-prijsvraag

Donderdag aanstaande zal in het Cultuur Centrum de uitslag van de literatuur-prijsvraag worden bekend gemaakt.

Bij iedere inzending behoort een enveloppe met motto. De enveloppen van de prijswinnaars zullen op deze avond worden geopend ten overstaan van notaris Schildkamp. Het is dus van belang, dat de inzenders donderdagavond in het Cultuur Centrum aanwezig zijn.

Elis Juliana zal aan de bekendmaking van de uitslag zijn medewerking verlenen.

Mr. J. F. VISSER beëdigd

Hedenochtend is de zoon van dr. J. L. A. Visser, de heer mr J. F. Visser beëdigd als advokaat bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen. De heer Visser zal werkzaam zijn ten kantore van dr. Visser en Cathalina.

C.C.C.-kwartiertje

In het C.C.S.-kwartiertje, dat hedenavond om kwart voor negen via de Curom zal worden uitgezonden, spreekt pater Brenneker over „Het werklied van Curaçao" (Curom-opnamen tijdens het jeugdconcert „Biba music di Corsow" in juni 1959.

V.G.K.S. Radioprijsvraag

In het kader van het vijftien jarig bestaan van de „Vereniging van Geemployeerden der Koninklijke Shell" (V.G.K.S.) zal op vrijdag 7 augustus van 21.00 tot 22.15 uur via de Curomzender een radioprijsvraag te beluisteren zijn.

Deelneming aan deze prijsvraag staat open voor *alle* luisteraars.

Ten gerieve van personen die in de wachtdienst werkzaam zijn, zal dit radioprogramma op zaterdag 8 augustus in de Curom ochtenduitzending van 10.30 tot 11.45 uur worden herhaald.

Vanaf deze plaats raden wij de luisteraars aan zich tijdig aan de radio te scharen, voorzien van een groot stuk papier of blocnote en pen of potlood. Inzendingen dienen vóór 1 september a.s. op het secretariaat van de V.G.K.S., p/a Hoofdkantoor Shell Curacao N.V., Emmastad, Curacao Ned. Antillen, te zijn ontvangen. Op de linkerbovenhoek van de enveloppe vermelden: „Radioprijsvraag". Onder de inzenders van een goede oplossing zullen twintig prijzen worden verloot; tevens zullen een tweetal extra prijzen ter beschikking worden gesteld voor de meest originele en de meest fraaie inzending.

De jury, gevormd door de Radiocommissie van de V.G.K.S., zal de uitslag in het V.G.K.S. programma over de Curom zender van vrijdag 4 september des avonds om 9 uur bekend maken.

Politieberichten

Gistermorgen om acht uur ontstond er een grote burenruzie op Fleur de Marie. Waarbij een grote serie oude koeien uit de sloot werden gehaald. Bij onderzoek bleek dat de hele buurt wat aan te merken had op het gedrag van een daar wonende vrouw, die misbruik maakte van sterke drank, enige tijd een vrouw met een mes is aangevallen, steeds ruzie zoekt met de buren, kortom de hele buurt molesteert. De betrokken vrouw is ernstig onderhouden.

Gisteravond om twintig over negen werd assistentie gevraagd in een restaurant aan de Noorduinweg, waar een drietal mannen waarschijnlijk te veel hadden gedronken. Op een gegeven moment gooiden zij wijn tegen het plafond, smeten flessen tegen de deur kapot, en wierpen enige tafels omver. Hoewel bij aankomst van de politie de heren al weg bleken te zijn konden de daders nog achterhaald worden.

Amsterdamse Beurs

Het aanstaande bezoek van de Russische premier Chroestsjev aan Amerika en dat van president Eisenhower aan Rusland was oorzaak van de vaste tendentie op het damrak waar alle internationale waarden en ruime kostwinst boekten vergeleken met de slotprijzen van gisteren. Alleen KLM wat lager ingevolge Wallstreet. Scheepvaarten kalm doch aan de vaste kant en van de Cultures Deli hoger. Staatsfondsen vrijwel onverminderd.

Kon Olie 171.10
Unilever 599½
Philips 868 1/8
Philips pref 266
AKU 383 7/8
Scheepvaartunie 135 3/8
KNSM 159½
KPM 124½
Ned Handelmij 263½
Nat Handelsbank 158½
HVA 151
Amsterdam Rubber 93½
Deli Mij 161.85
3 pct Nederl '47 94 1/16
HAL 161½
Walvisvaart 119¼
A'damse Bank 50
HBU cert 254
Billiton 2e 291
Overzeese Gas 262
Borsumij 71¼
Lindetevens 138½
Rotterd. Bank 320
Curacaose H. Mij 173
WM Muller 318¾
KLM 129
Hoogovens 575,34
Nievelt Goudriaan 129
Excelsior 140
Ant Brouwerij —
Rott. Lloyd 139½
Stokvis RS 182½
Lening Ned Ant. 99 7/8
Bank Ned gem 3½ pct '58/59 99 7/8
Bank Ned gem 5 5/4 pct 1958 104 1/8
Bank Ned gem 6 pct 1957 110¾
ANP-CBS Beursindices
Intern Concerns 449.91
Industrie [illegible]
Scheepvaart 165.21
Banken 197.20
Inden Fondsen 161.12
Algemeen 810.48

—x—

Twee Tsjechische soldaten zijn naar Oostenrijk gevlucht en hebben de Oostenrijkse autoriteiten om politiek asiel gevraagd. Zij verklaarden na aankomst dat zij tot een onderdeel van het Tsjechische leger hadden behoord dat aan de grens tussen Oostenrijk en Tsjecho-Slowakije gelegerd is. De mannen waren in uniform en hadden hun wapens bij zich.

Openbare Leeszaal en Bibliotheek
Joh. v. Walbeeckplein 13, tel. 11582

Wegens niet voltooide herstelwerkzaamheden is de Bibli[otheek] GESLOTEN tot maandag 10 aug. a.s. 16.00 uur.

De nieuwe JEUGDAFDELING zal op woensdag 5 aug. a.s. te 9.[00] in gebruik worden genomen.

Openingsuren gedurende de maand aug.: dagelijks van 9.00 uur - [...] uur; 13.30 - 18.00 uur.

Het hoofd van de afd. Volksontwik[keling] en Opvoeding
G. P. JANSEN

Zijn er brieven van U bij?

Lijst no. 24 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

Brieven:

A S. Abouters, Emilio F. Adajitis, Rachel Augustin.
B fam C. A. Bergeld, Dhr J. H. Blomsteel, Mirto C. Brell, Mary Brouwers, R. de Blecourt, Familia A. Ber.
C Gabriela Cicilia, O. S. Cairo, Bessie, Carty, Curaçao Shaw N.V., H. C. L. Conner, Mr Chan Fu, Curaçao Sales & Agencies, Rocenda Croes.
D Miriam Duinkerk.
F Joseph Farrington, David Fleary Esq., Eugene Francis, J. Full, Lino Frans.
G Swinda Groman, J. A. Gumbs, Joseph Gilbert, C. I. Geulen.
H Udine Hutchinson, Joseph H. Henry, Florian Heymans, R. v. d. Hilst, Gabell Henson, Prince N. Hanson, H. Hill.
J A. Boyle Joseph, J. W. de Jongh, Horace Joseph, A. H. J. Jebbink,
K P. Korevaar, A. Kaddoura, Z. M. Konasiewiez.
L Bernard Lashley, Magdalena Laroque, A. H. Leising.
M James K. Milena, M. V. Margaritha, F. Mulder, Prudencia Mouzo, Victor Monsanto Tederico Martes, Lilian Mussinton.
N Ragnar Nielsen.
O Hilda Obispo.
P Daniel Pryce, Enogine Phillips, Genoveva Pieternella, L. Paula, G. E. de La Paz.
R John Hebert Rogers, Jan Runhard, Earl Richardson, Heer en mevrouw de Rij- Verwey, G. M. Raven, Catharina Rozenberg, Dr. Rio.
S Philipus Johannes Semerel, R. H. Samuels, J. H. Schloss, Muriel Small, W. B. Sleeswijk, Dora Magda Sotillo, Petra Soerka, Cynthia Stokes.
T Ivy Thanley.
V Marieta Victoria.
W Agatha William, J. Wijks.
Z Maria Adriana Zwart-Jnsen, G. Zuydam.

Postpakketten.

H Maria Hart.
R C. J. A. Ramita.
S Aosta Dulcina Sam.
T Stanley Thompson.

Drukwerken:

A Virgilio, Abath, Fam. Angelica, R. C. Adelina.
B A. J. Brakema, F. Blyden, H. G. Bareiro.
C Magalie Coffiel, Familia Cijntje.
D S. Mc Dowell, Lucia Daul, A. Dalj, Ruel Adolphus Dyer.
E H. Ellis, Mariane Erna, Mevr. L. van Eer-Zichem.
F Virgilia Fabias.
G D. Jones en van Galen, A. Geurtjens, J. C. Gunning, A. L. Grootings.
H J. Hogerboord-Steketee, M. Grunning-Hartman, Paets tot Gansoyen, J. Hoogerboord, J. W. de Jongh.
K M. W. Kloet, A. A. Korte, Hans Kriele.
L A. A. Lacruz, Firma de Luxe.
M Mevr. Mercelina, J. K. Milne, R. E. Martijn, J. G. Muller, C. Marthi.
O M. J. Th. Ortega, Mevr. Oomen.
P R. Paulina R. Paulina. H. J. Paffen, Riley Phillip, H. Playfair.
R A. B. Rosario, Stanley Royas, Virginia Rhoda, F. J. Rutten.

Drukwerken:

S van Speyk, R. A. Swanborn, Yoas RRodrigues Savastiao, A. Sinninghe, H. Schaarbaai, J. H. Schloss, Richel Samson.
V R. C. Victoria, V. V. Vi[...]
W Esteline Williams, Edit[h] [...] Alexandra Walters, [...] Waalwijk.
Z L. Zitman (2).

Aangetekende stukken:

A Juvenal Alvarez M. 32[...] Apostel 32838, Wilso[n] Abdala 32096.
B Gloria Benjamin 322[...] Heer Berendsen 33266, [...] Burnett 29185, Mahmou[d] Bou Barake 29573b.
C Jaime Pedro Clemencia [...] Arthur Corrrdon 32885, [...] Cedeño 32980, J. M. [...] 29223b, Maria Virginia [...]lo 29294b, B. B. Christina [...]
D E. Doran 32832, A. [...] 32603, Eva Denter 2944[...]
E Mauro Timotheo Eisden [...]
F Edgardo Simon Francis[...]
H Maria P. van der Ha[...] Manuelita Heyer 32298, [...] van Heiningen 32706.
I H. Ignacio 32975.
J Sebastiao de Jesus 32527, [...]sa John 32873.
K Maria D. de Knipper [...]
M Patricio Melario 29581b, M. d eMarchena 33537, [...] Mauricia 29537b, Salom[...]tina 29255b.
N Elias Cayetano Nep[...] 32097, Matilde Narvar[...] Luciano Martir Neuman[...]
P M. C. Palacios-Gonzale[z] 29058b (2).
R Arturo Bruno Rosa 32[...] nuel F. Rojas 32093, Ar[...]mones A. 32238, Soeur [...]da 29342b.
S J. Schouten 32480, Me[...]bedia 33354, E. H. [...] 29278b, J. A. Soro 31[...] dido E. Sambo 29574b.
V B. Veeris 31990.
W W. S. de Windt 32103, [...]gaarden 29566b.

De „Laetaristen" werken als ieder ander in een beroep

Evolutie van het seculiere instituut

(Van een medewerker in Nederland)

Bij de Horeca-bedrijven in Nederland zijn twee bedrijfsaalmoezeniers benoemd. Toen ze over de taak, waarmee ze gaan beginnen, spraken met de „catechisten van Laetare", kwam het als wenselijk naar voren, dat ook leden van een seculier instituut in het hotel-, restaurant- en amusementsbedrijf werkzaam zouden zijn. De nieuwe vorm van apostolaat, het doordringen van elk arbeidsmilieu, is nu wel algemeen geaccepteerd en het is vanaf de oprichting — met Pinksteren dertien jaar geleden — de opzet geweest van bovengenoemd instituut in Den Haag, hoewel men aanvankelijk de weg daartoe enigszins anders zag. Maar de seculiere instituten als heel nieuwe vorm van gebonden religieus leven in de wereld, zijn in volle ontwikkeling, en de omstandigheden zelf bepalen hun uitgroei.

Met mej. A. Broeders, die sinds de oprichting aan het hoofd staat van „Laetare", hebben wij een gesprek gehad over de evolutie van haar seculier instituut zoals zij het sinds 1946 heeft meegemaakt. Van afficheren van het werk houden de Laetaristen niet maar men is er ook niet zo geheimzinnig mee als sommige seculier instituten in zuidelijker landen. De leden, het zijn er een kleine dertig, van deze groep, die gesticht is door pater H. Gall M.S.C., die [illegible] directeur is, oefenen ieder haar eigen beroep uit en verdienen zelf hun levensonderhoud. Hun gemeenschappelijk woonhuis in de Rusthoekstraat nr. 5 in Scheveningen onderscheidt zich in niets van een ander huis, behalve dat zij het privilege bezitten van een eigen kapel.

Zij hebben ieder een eigen zit-slaapkamer, die zij bewonen als iedere andere werkende vrouw. Zij hebben een baan buitenshuis, bij het onderwijs in een grote stadsparochie, in de verpleging, ook in neutrale ziekenhuizen, als sociaal werkster, als telefoniste, als jeugdleidster of als kleuterleidster.

Op geen enkele wijze blijkt dat ze anders zouden zijn dan een gewone „vrouw met een baan" en uiterlijk in hun kleding onderscheiden ze zich dan ook helemaal niet. Het „andere" kan er slechts van binnen uit zijn in een omgangswijze, geheel en al gericht op de goedheid van de naasten, op behulpzaamheid en toegewendheid in de geest van Christus.

In feite zijn de Laetaristen, kort na de oorlog, voortgekomen uit het „Una Sancta"-werk, dat zoekenden en verdwaalden, die de weg naar de kerk vragen, daarbij helpt. De doelstelling van hun apostolaat is daar geheel op gericht en zij nemen ook deel aan het oecumenisch streven, dat zich tegenwoordig zo sterk openbaart. Voorzover de tijd het toelaat, geven zij les aan de leerlingen van het Una Sancta-werk. Voor die lessen wordt echter nimmer geld aangenomen. Aangezien de catechisten van Laetare, die bij hun stichting die taak op zich namen, toch moeten kunnen leven, zochten ze dus werk in een beroep, waarin ze geschoold waren. Dat vrouwen, die geloften hebben afgelegd van gehoorzaamheid, armoede en zuiverheid, te midden van anderen gewoon werkzaam zijn in de beroepswereld, is nu niets bijzonders meer. Essentieel is echter, dat ze hun bestaan aan God hebben toegewijd, ook al is het [illegible] midden in de bedrijvigheid van de wereld, zonder kloosterlijke gereglementeerdheid. De anderhalf uur per dag die ieder moet wijden aan gebed, meditatie en bezoek aan het Allerheiligste, verdelen ze naar het [illegible] volgens eigen verantwoordelijkheidsgevoel. Op zelfdiscipline en het met gezond verstandelijk inzicht [illegible] dragen van eigen verantwoordelijkheid komt het aan, wanneer iemand deze levensstijl kiest en aandurft. De introductietijd is dan ook minder lang dan voor het klooster, zo ongeveer tussen de 23 en de 25 jaar.

Momenteel zijn er zeven adspiranten. Na twee en een half jaar vorming doen zij [illegible] een belofte voor een jaar, daarna bindend voor drie jaar en dan pas hun eeuwige geloften.

Tijdens de vorming wordt ook eventueel een beroep buitenshuis voortgezet. In Rotterdam, waar het vormingshuis gevestigd is, hebben de Laetaristen de leiding over een jeugdhuis. Sinds anderhalf jaar werken zij ook in de Z.O. hoek van Drente op het terrein van sociale zorg en verpleging. De posten op sociaal medisch gebied op het geïsoleerde platteland met weinig ontspanningsmogelijkheid voor wie er als eenling van buiten af in komt zijn dikwijls moeilijk bezet te houden, al is het werk er nog zo nodig. De Laetariste die niet naar zichzelf toe leeft en een moeilijke opgave niet uit de weg gaat, maakt er iets van en kan in een geheel niet katholieke omgeving goodwill kweken. De toenadering tussen de verschillende levensopvattingen is immers steeds minder stroef.

De seculiere instituten, vooral ontstaan na de oorlog en mede voortgekomen uit de doorgevoerde zelfstandigheid van de vrouw, hebben helemaal hun eigen plaats ingenomen naast de in gesloten communauteit levende religieuzen met kap en habijt. Beiden zijn nodig. Dat er in ons kleine land plaats is voor zowat dertien seculiere instituten, bewijst dat onze tijd zeer toegankelijk is voor deze vorm om het „zout" te willen zijn. Dat elk milieu in de wereld bereikbaar is door „er te zijn" in volledige aanpassing, bewijzen de gezelschappen die in Frankrijk zijn ontstaan, als de „Petites Soeurs de Charles de Foucauld" en de „Travailleuses Missionaires". De jonge vrouw die daartoe behoort, werkt in de fabrieken en tussen het personeel van amusementsgelegenheden. Het is een hard bestaan. Maar de tijd lijkt er rijp voor, dat ook bij een instituut als „Laetare" vrouwen zouden toetreden met hun vorming, die hen geheel van God doet zijn, en hen van binnen uit weerbaar doet zijn; vrouwen die hun beroep zouden hebben in het hotel- of amusementsbedrijf en waarom niet in het touringcarbedrijf, het vliegwezen, in het leger, bij de marine. De ontwikkeling van de apostolaatsvormen in het atoomtijdperk maakt het zeer wel mogelijk.

Het afleggen van de geloften in handen van pater Gall door de eerste Laetariste.

Proef met wijziging in misformulier

De gezongen eucharistie-vieringen in de abdij van Montserrat (Spanje), mogen met toestemming van de prefect van de riten-congregatie, kardinaal Cicognani, bij wijze van experiment anders geschieden dan tot nu toe door de rubrieken is voorgeschreven.

Reeds vele jaren is men bezig de vaste gebeden en ceremoniën uit het heilig misoffer aan een kritisch wetenschappelijk onderzoek te onwerpen. De eerste vruchten van deze studies vinden wij bij de eucharistie-vieringen van de Goede-Weekplechtigheden en in vele bepalingen uit de instructie van 3 september 1958. Het behoeft ons niet te verwonderen als de dagelijkse eucharistie-viering in de toekomst gewijzigd zal worden in de geest zoals dat nu reeds in de Goede Week geoorloofd is.

De abdij van Montserrat heeft het voorrecht om het gezongen misoffer bij wijze van proef als volgt te vieren. Bij het binnenkomen van de celebrant zingt het koor de introitus. Alle aanwezigen zingen het Kyrie eleison, wanneer de priester de voetgebeden bidt. De celebrant zelf bidt geen introitus en kyrie. Wanneer hij het gloria heeft ingezet, gaat hij na een buiging voor het kruis op zijn stoel zitten, terwijl de aanwezigen het gloria zingen. Slechts voor het zingen van het collectagebed gaat de celebrant noar het altaar. Direct daarna mag hij weer gaan zitten, om naar het epistel en de zangstukken te luisteren. In missen zonder assistentie van diaken en sub-diaken zingt de lector het epistel. Het evangelie moet door de celebrant gezongen worden, tenzij er in de plechtige mis een diaken assisteert. Na het credo ingezet te hebben, gaat de celebrant onmiddellijk zitten.

In de offerdienst bidt de celebrant geen offertorium. Na het ‚oremus' gezongen te hebben begint hij terstond met de offerande-gebeden, terwijl het koor de antifoon zingt. Eerst nadat de sanctus en de benedictus na de prefatie ten einde gezongen zijn, begint de celebrant met de canongebeden. Het Agnus Dei is bestemd voor de aanwezigen. Niet voor de celebrant; hij bidt inmiddels de gebeden voor de communie. Zoals in de vernieuwde Goede-Week-plechtigheden reeds gebruikelijk is, volgt de communie van de gelovigen terstond op die van de priester. Het confiteor en de kwijtscheldingsgebeden vervallen. Tijdens het communiceren zingt men de communio-antifoon, die na de reiniging van de kelk niet meer door de celebrant wordt herhaald. Na de zegen maakt de celebrant het kruisteken aan de evangelie-zijde en gaat onder het zeggen van de eerste veertien verzen uit het evangelie van Sint Jan, naar de sacristie terug.

DE BINNENLANDSE ONRUST IN ISRAEL

Uitspraak van Arabische rechter

(Van onze korrespondent in Israël)

In het immigrantenland, dat Israel is, spelen tegenstellingen tussen de verschillende immigrantengroepen nog altijd een grote rol. Weliswaar is de gemeenschappelijke factor van veel betekenis, dat wil dus zeggen dat de immigranten allen Joden zijn, samengestroomd uit de vier hoeken der aarde teneinde een nieuwe natie te bouwen in het oude land. Dat neemt echter niet weg, dat de karakteristieken, die de herkomstlanden op de verschillende groepen hebben gelegd, in de eerste generatie niet verdwijnen.

De ernstigste tegenstelling bestaat tussen de uit Europa — hoofdzakelijk Oost- en Midden-Europa afkomstigen en hen, die gekomen zijn uit de landen der Noord-Afrikaanse en Arabische wereld.

Eén punt ter verklaring van deze tegenstellingen kan men vinden in het verschil in ontwikkelingspeil. De meerderheid der Joden afkomstig uit landen als Marokko, Tunis, Perzië, Syrië, Jemen behoorde tot een min of meer achteruit gestelde groep in zogeheten onderontwikkelde gebieden.

Het merendeel der Europese Joden is hoger ontwikkeld en vervult alleen al daardoor de belangrijkste posities in het staats-apparaat en in aanverwante instituten, waarmee de immigranten uit de Oriëntaalse landen dus te maken hebben bij het vinden van werk, van behuizing, medische hulp, onderwijs en wat dies meer zij.

Helaas moet men constateren, dat bij deze ontwikkeling de groepen van Europese afkomst — (voor het merendeel de zogeheten Ashkenazische Joden) — een volstrekt misplaatse hoogmoed aan de dag leggen en neerzien op hun broeders uit de Oriëntaalse landen — (voor het merendeel de zogeheten Sefardische Joden).

Deze splitsing tussen de gemeenschappen vormt een ernstig probleem op de weg naar de éénwording van het nieuwe Israelische volk en hier ligt een enorme taak voor de overheid ter opvoeding en opleiding van de bevolking.

De afgelopen weken nu zijn er relletjes uitgebroken in verschillende plaatsen in Israel. In Haifa, in Migdal Ha Emek, in Beër Sjeva was het onrustig, er zijn ruiten ingegooid, café's en winkels leden schade, er is gevochten met de politie. Ook op andere plaatsen was het onrustig, maar daar kwam het nog niet tot uitbarstingen. De aanleidingen, die tot de relletjes in de drie genoemde plaatsen hebben geleid, waren telkens verschillend. Maar er liep één duidelijke lijn door alle onrust: de deelnemers waren nagenoeg zonder uitzondering-geïntegreerde immigranten uit Noord Afrika.

Uiteraard hebben onruststokers zich van de uitbarsting meester gemaakt en waarschijnlijk hebben ook extreme politieke groeperingen deze situatie uitgebuit. Men spreekt over ouruiming door Communisten en door Cheroet, de beide meest extremistische partijen van Israel, de eerste aan de linkerzijde, de tweede aan de uiterste rechterzijde, welke beiden een deel van hun stemmen uit de kringen der ontevredenen moeten halen.

Behalve voor de boven gesignaleerde misplaats hoogmoed van bepaalde „heersende kringen" in Israel, waartegen een groots opgezet opvoedingsprogramma het enige middel biedt, ligt er nog een taak in objectieve verbetering der positie van de nog niet geintegreerde immigranten en in onderwijs en scholing.

Een interessant voorbeeld van opvoeding tot betere staatsburgers, hetgeen ook tegenover deze minder ontwikkelde groepen op z'n plaats is, bood de rechter uit de Arrondissements-rechtbank te Afoela, die zeven belhamels van de onrust uit Migdal HaEmek voor zijn groene tafel kreeg. Migdal HaEmek is een plaats van nieuwe immigranten in de buurt van Nazaret.

Zij, die nog geen vast werk hebben gevonden worden tewerk gesteld bij openbare werken, waaronder hoofdzakelijk bebossing en tegen de daarvoor gestelde normen waren zij in opstand gekomen, waarbij onder meer een politieagent gewond werd.

De rechter te Afoela, Elias Katili, is een Arabische magistraat in de Israelische rechterlijke macht en heeft reeds meerdere malen de aandacht op zich gevestigd door zijn originele en opvoedende uitspraken in uiteenlopende gevallen.

In deze zaak zeide hij onder meer: „Opdat deze daden voorlopig niet zullen worden vergeten, leg ik ieder van deze groep twee maanden voorwaardelijke gevangenisstraf op met een proeftijd van drie jaar en verder verplicht ik U gezamenlijk tot betaling van de som van IL. 60.— (ongeveer fl. 120.—) ter vergoeding van de aan de politie berokkende schade. Deze som te betalen in maandelijkse termijnen door een ieder van U ten bedrage van IL. 250.—, (ongeveer 50 cent).

Weliswaar zal er geruime tijd verlopen voordat Gij deze som zult hebben betaald, maar ook dit heeft een bedoeling. Zoals een orthodoxe Jood iedere keer, dat hij zijn huis in- of uitgaat de Mezoeza kust (— een kokertje aan de deurpost bevattende de teksten Deuteronomium 6, 4-9 en 11, 13-21, corresp.) — en daardoor aan de leer van de Bijbel herinnerd wordt en aldus voor de zonde wordt behoed, zo zal ook de kleine som, die Gij gedurende een lange periode iedere maand betalen moet, U het gebeurde doen herinneren en U in de toekomst van de zonde afhouden.

Indien Uw materiële situatie slecht is, of indien Gij U achteruitgesteld voelt, dan dient U dit aan de hogere autoriteiten voor te leggen. Maar Gij zijt heethoofdigen uit het Oosten en behandelt Uw problemen langs de weg van het hart in plaats van langs de weg van het verstand.

De politieagent, die gewond werd is Uw broeder en de Israelische rechter, voor wie jullie thans terechtstaan is jullie broeder, of zelfs jullie vader.

Indien Gij hongerig zijt, denkt Gij, dat slechts Gij hongerig zijt? Toen ik zeventien jaar was, heb ik honger geleden en ook mijn vader, zaliger nagedachtenis, heeft met moeite zijn brood kunnen vinden. Maar noit heb ik gestolen of gewelddaden gepleegd. Wel heb ik gedemonstreerd, maar slechts in een innerlijke demonstratie tegen mijn lot en toon ik geworsteld met het leven tot ik het punt bereikt heb, waar ik nu sta.

In ons land heerst geen honger, maar er dient te worden gewerkt, met volle toewijding en met volle kracht.

Voordat jullie in het land gekomen bent, werkten de mensen hier in de moerassen en leden zij honger, ook om jullie een dak boven het hoofd te bieden. En nu komen jullie met onredelijke eisen. Ook onder mijn Arabische broeders heb ik gezien, dat men tot iets komen kan door te werken en dit wil ik U thans zeggen: het planten van bomen en het planten van vruchten is geen slavenwerk. De rechter, die hier tegenover U zit, heeft ook zwaar lichamelijk werk verricht en als Gij Uw arbeidsvoorwaarden vergelijkt met de voorwaarden, die golden in het land van Uw herkomst, dan zult Gij mijn veroordeling gerechtvaardigd vinden.

Wel hoop ik, dat de autoriteiten van onze Staat U tegemoet zullen komen, maar ook en vooral, dat Gij van heden af goede burgers van de Staat zult zijn en zijn wetten in acht zult nemen".

Geen uitspraak van een Joodse rechter in Israel had meer indruk kunnen maken, dan dit vonnis van de Arabische rechter Katili. Het effect hiervan in de snel teruggekeerde rust in Migdal HaEmek en zelfs in aangeboden excuses, was verrassend en verheugend.

Proces in Oost-Berlijn

„Spionage voor Nederlandse geheime dient"

Een arts en een Chemicus staan in Oost-Berlijn terecht op beschuldiging van „spionage voor de Nederlandse geheimem dienst in West-Berlijn", aldus heeft het Oostduitse partijblad „Neues Deutschland" gemeld.

Het blad schrijft dat een zekere dr. Förster, vroeger als arts verbonden aan een ziekenhuis bij Berlijn, inlichtingen aan genoemde dienst heeft verstrekt over de gezondheiddienst in Oost-Duitsland, het Oostduitse Rode Kruis en de personeelsbezetting van de staatskabelfabriek in Schoenow, waar hij als bedrijfsarts heeft gewerkt. Het proces is gisteren begonnen.

Het blad zegt dat een agent van de Nederlandse geheime dienst Bruhn geheten, Förster heeft verzocht mensen te bewegen uit Oost-Duitsland te vluchten en nieuwe agenten aan te werven. Een van deze was de tweede beklaagde, een chemicus. Hij zou gegevens over het chemische instituut van de Humboldt-universiteit in Oost-Berlijn en over de opleiding van de studenten daar hebben verstrekt.

Het ANP verneemt van het ministerie van buitenlandse zaken in Den Haag, dat er geen Nederlandse geheime dienst in West-Berlijn bestaat.

—x—

De twee kamers van de Franse volksvertegenwoordiging zijn tot 6 oktober a.s. op reces gegaan. Volgens de grondwet vergaderen zij twee maal per jaar gedurende drie maanden. Het is ook mogelijk de volksvertegenwoordiging in buitengewone zitting bijeen te roepen.

Toenemende misdadigheid wordt Londense politie te machtig

De criminaliteit in Londen heeft zulke grote afmetingen aangenomen, dat de Londense politie haar werk niet meer aan kan, aldus meldt volgens UPI de politie-commissaris van de Britse hoofdstad, Sir Joseph Simpson. De jeugdcriminaliteit en allerlei vormen van de „boosaardige straatschenderij" zijn aanzienlijk toegenomen.

Volgens een rapport van Sir Joseph over het afgelopen jaar zijn in Londen 30 moorden gepleegd. Het aantal wettelijk vervolgbare overtredingen bedroeg 151.000, maar in meer dan 100.000 gevallen is de dader niet opgespoord. Er is voor een bedrag van 7.900.000 pond gestolen. Daarvan is bijna 2/3 niet teruggevonden. Londenaars van omstreeks 19 jaar zijn verantwoordelijk voor de toeneming van de misdaad. Voor het zevende achtereenvolgende jaar is het aantal door 14-jarigen gepleegde misdaden gestegen. Het meest ontstellende aspect van deze toeneming acht Simpson het feit, dat noch „de afwezigheid van ware armoede, noch de meer progressieve methoden bij de vervolging van delinquenten de omvang van de misdaad schijnen te hebben verminderd". De Londense politie, zo zegt Simpson komt 3000 man tekort. Zo moeten 79 Londense rechercheurs ieder gemiddeld 258 gevallen behandelen, d.w.z. 100 meer dan zij naar redelijkheid kunnen doen.

Engelse „Hannibal-expeditie" mislukt

De poging van de Engelse „Alpen-Hannibal expeditie" om met een olifant de Alpen over te trekken is mislukt. Het was de bedoeling dezelfde route te volgen, die Hannibal ten tijde van zijn Italiaanse expeditie zou hebben genomen, naar men is niet verder gekomen dan de „Col de Clapier". Jumbo, en zijn verzorger zijn vrijdagavond na een zwerftocht van veertien dagen in de dierentuin van Turijn teruggekeerd.

De directeur van een groot Italiaans circus heeft echter bekendgemaakt, dat drie olifanten van zijn circus eveneens een poging zullen doen de route van Hannibal te volgen, maar nu in omgekeerde richting.

Hij meent, dat de fout van de Engelse expeditie is geweest de poging met een enkele olifant te wagen, terwijl de dikhuiden de gewoonte hebben bij het afleggen van grote afstanden in kudden te trekken.

In de Noord-australische havenstad Darwin zijn twee Japanse bergingsschepen en een drijvende kraan aangekomen, die zullen proberen vijf schepen te bergen die in februari 1942 bij een Japanse luchtaanval tot zinken zijn gebracht.

Parijs. — De persberichten uit Londen betreffende een „mogelijke ontmoeting" van De Gaulle, MacMillan en Eisenhower in de maand augustus worden in gezaghebbende Franse kringen beschouwd als zuivere "proefballonnen". Men merkte op, dat een dergelijke ontmoeting vermoedelijk vurig in sommige Engelse kringen wordt verlangd, maar dat er overigens geen sprake van is.

EXPERIMENT OP FLORES

Kerkelijk jaar ingesteld op tropische landbouw

(Van een bijzondere medewerker)

De missie op de Kleine-Soenda-eilanden, toevertrouwd aan de Missionarissen SVD, heeft wat Flores betreft een bloei gekend die bijna uniek is te noemen in de kerkgeschiedenis. Pas in 1912 flink aangepakt heeft deze missie nu reeds 60 procent van de bevolking tot het katholicisme gebracht en bijna 60 landeigen priesters en één bisschop voortgebracht.

In een gedeelte van de missielitteratuur wordt het eiland Flores om zijn katholiciteit wel eens het Ierland van Z.O. Azië genoemd. Toch is hiermee de situatie lichtelijk overtrokken, want missiestrategisch gezien heeft Flores niet zo'n gunstige positie. Het volk van Flores heeft politiek, sociaal en economisch weinig of geen invloed. Wel

Plan voor modeldorp

is er te merken, dat Florinezen aangetroffen worden in bijna alle havenplaatsen van de Indonesische archipel. Van de missionarissen op Celebes, Sumatra, Borneo zijn verhalen bekend over de goede kernen die deze Florinese matrozen in hun parochies vormen. Een wellicht meer belangrijk feit is, dat de Florinezen zich ervan bewust zijn dat hun relatief grote rijkdom aan landeigen priesters hen verplicht direkt deel te nemen aan de missionering. Enkele weken geleden zijn dan ook de eerste missionarissen benoemd voor Australisch Nieuw-Guinea, een gebied dat eveneens aan de Missionarissen SVD is toevertrouwd.

De paters Vitalis Djebarus en Andreas Azie zijn dus de eerste Florinese missionarissen.

Deze actieve deelname van Flores aan de missionering schijnt hen in het gelijk te stellen die Flores het Ierland van Z.O. Azië willen noemen. Maar het zal zeker voorlopig slechts schijn zijn, want het aantal buitenlandse missionarissen dat er op het ogenblik werkt is in verhouding dermate klein, dat iedere inlandse priester eerder voorziet in een schrijnende nood dan in een nauwelijks aantoonbare behoefte. Op de ongeveer 550.000 katholieken zijn er immers slechts 180 priesters; dat is 3000 katholieken per priester. Daar komen nog de 10.000 katechumenen bij die niet minder de aandacht vragen van deze parochiepriesters die ook nog missionaris zijn. Dit gebrek aan priesters maakt het voor de katholieke kerk op Flores wel bijzonder moeilijk te zorgen voor een blijvende verdieping van het geloofsleven. Om hierin te voorzien zou ongetwijfeld een van de beste methodes zijn het hele katholieke geloofsleven te integreren in het Florinese cultuurpatroon. Het is duidelijk dat het Westerse cultuurpatroon met zijn kerkelijke en maatschappelijke overgeleverde tradities lang niet altijd de aangewezen norm is voor de Florinese kerk.

In dit verband is de poging van de Haarlemmer P. de Graaff SVD zeer opmerkelijk. Na een tienjarige ervaring op Flores heeft hij het plan opgevat om na zijn verloftijd, die hij in Haarlem doorbrengt, te beginnen met de bouw van een „modeldorp". Hier is geen sprake van een modeldorp in onze zin van het woord met modelboerderijen, modelscholen en wat al niet meer, maar van een zeer redelijke poging de katholieke gemeenschap en de Florinese maatschappij tot een eenheid te brengen als ziel en lichaam.

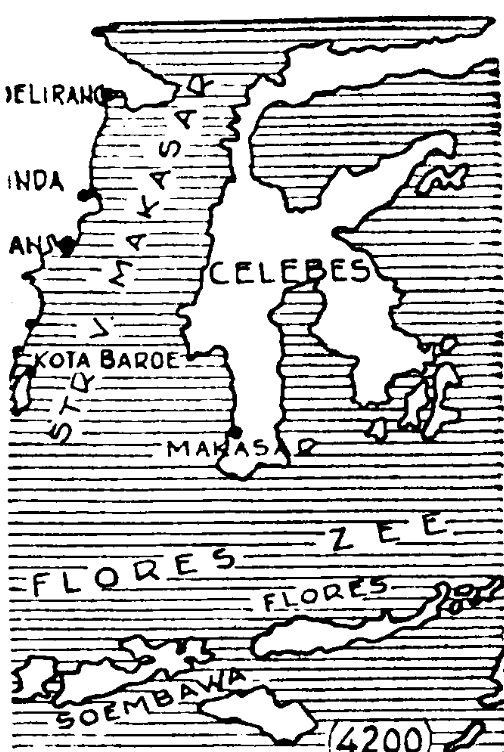
Een poging in deze richting is o.a. reeds ondernomen met de bidprocessie op Sint Marcus, 25 april, die bij ons in het begin valt van het oogstjaar en gehouden wordt om Gods zegen te vragen over de gewassen. Met volledige toestemming van Rome is op Flores deze biddag verlegd naar een dag in september, de tijd waarop het Florinese volk begint met het uitplanten van de gewassen.

In deze geest wil pater P. de Graaff heel het maatschappelijk en kerkelijk leven van zijn modeldorp tot een eenheid vlechten. Uitgaande van de kringloop in de landbouw wil hij het kerkelijk jaar gaan vieren. De grote kerkelijke feesten zullen samenvallen met de feesten van het planten, het oogsten, het verdelen en schoonmaken van de tuinen. De heidense religieuze feesten vielen immers ook steeds samen met de feesten rond de tuin of liever nog zij waren er een eenheid mee. De religieuze feesten zijn op Flores steeds de adem geweest van het dagelijks leven. Deze feesten speelden zich dan ook af midden in de tuinen of midden in het dorp. Toen de missionering op Flores binnenbrak kon zij zich niet direkt plaatsen in het centrum van de maatschappij, gedeeltelijk omdat zij er natuurlijk uit geweerd werd door de plaatselijke leiders, gedeeltelijk omdat de katholieke missie door personeelsgebrek en de ligging van zijn staties zo moest kiezen, dat zij centraal kwamen te liggen ten opzichte van meerdere dorpsgemeenschappen. De waarde van het religieuze centrum werd dus in feite opgeofferd aan het nut van een centrale ligging van de statie zuiver plaatselijk gezien.

Dit alles maakte de katholieke godsdienst op Flores maatschappelijk toch stoerder dan wenselijk was, ook al kan men daar de missionering geen verwijt van maken. De efficiency van toen vroeg om dergelijke maatregelen.

Het is dan ook geen wonder, dat de parochianen van pater de Graaff b.v. voor het kerkelijk Paasfeest niet zo gauw tijd hebben als voor hun eigen feesten, die vaak al drie dagen voor datum beginnen. Deze feesten zijn voor hen zo levensnaa, dat het hen geen moeite kost zich hier helemaal aan te geven en royaal karbouwen, varkens en geiten bijeen te brengen, terwijl bij de viering van de katholieke feesten vlug een zin gehoord wordt als: „We moeten nog planten". Dit niet om te ontkomen aan kerkbezoek of een stoffelijke bijdrage, maar enkel en alleen omdat de landbouw voor hen werkelijk voor moet gaan.

Pater de Graaff wil zijn stichting wagen met een dorpsgemeenschap van 40 families op een vruchtbaar gebied van 900 ha. dat gemeenschapsbezit is en nog braak ligt. Daarvoor zal op de eerste plaats beter gebruik gemaakt moeten worden van de mogelijkheid tot irrigatie in dit gebied. De regering heeft reeds toegezegd, dat iedereen die aan het ontwikkelingsplan meedoet enige hectaren grond krijgt in eigen bezit. Een polikliniekje met opnamemogelijkheid voor een dertigtal mensen is eveneens noodzakelijk. De ambachtsschool die gesticht wordt, zal aangepast worden aan de behoeften van het dorp en dus niet aan die van eventuele missiegebouwen. Het aankweken van een ambachtelijke middenstand is dus de opzet. Deze zal ervoor moeten zorgen dat de bouw van huizen met een houten of stenen constructie i.p.v. met palmbladeren en gras tot de mogelijkheden gaan behoren. Na drie jaar moet dit tot op zekere hoogte reeds mogelijk zijn. Daarna kan deze groep ambachtslieden ook hulp bieden aan andere dorpen in de omgeving. We zouden het dorp kunnen zien als het centrum in een ontwikkelingsgebied zoals Emmeloord dit in grotere verhouding was bij het ontstaan van de N.O.-Polder.

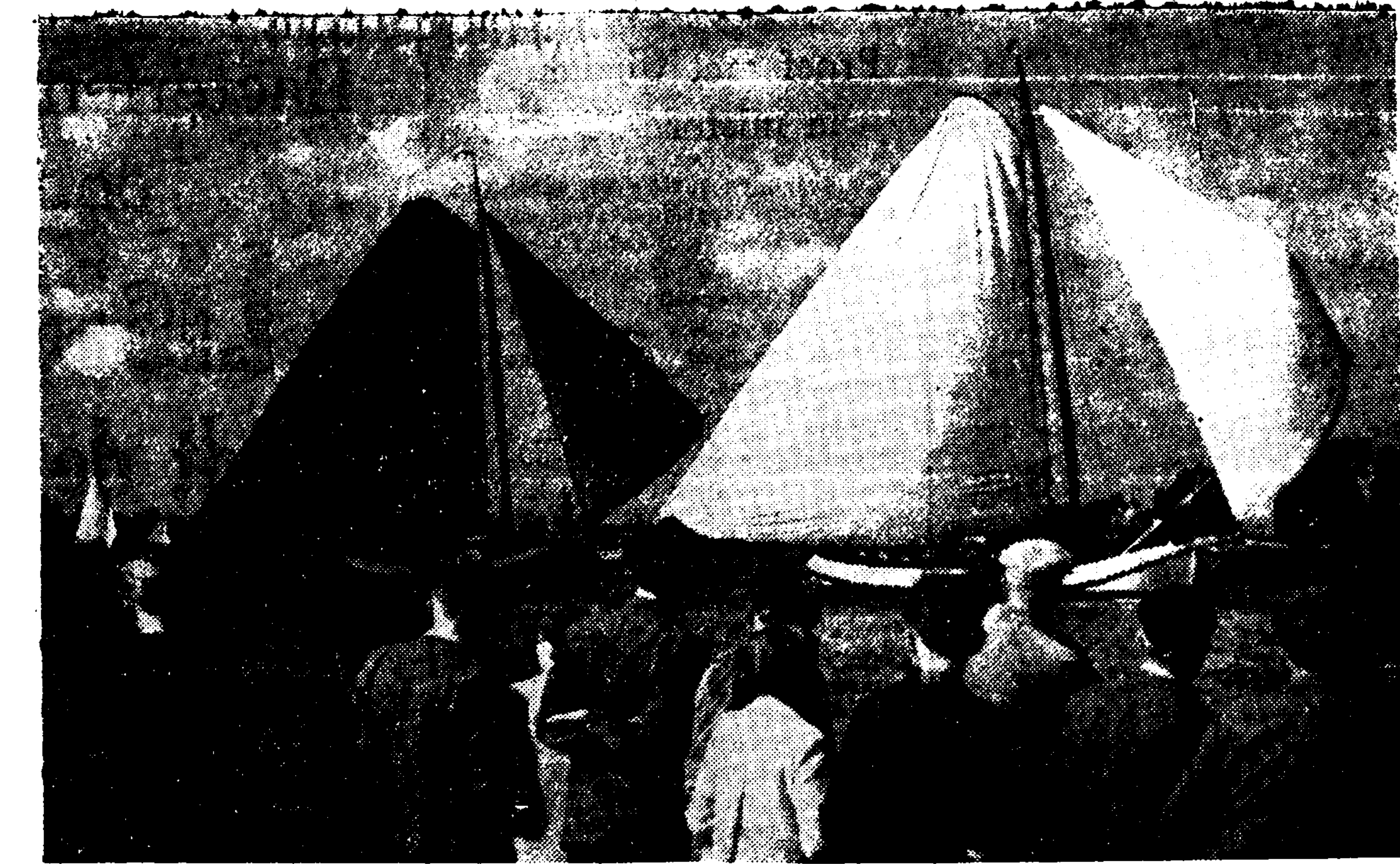
In dit dorp zou pater de Graaff het godsdienstig leven willen invlechten in het maatschappelijke leven. Hij gaat daarom geen missiestatie stichten d.w.z. een lagere of middelbare school en een kerk met pastorie en allerlei bijgebouwen, maar hij bouwt een dorp waarin maatschappij en kerk een levenseenheid vormen. Pater de Graaff heeft dan ook niet de bedoeling een kerk te bouwen omdat hij de Mis steeds op wil dragen in de open lucht hetzij in de tuinen, hetzij in het centrum van het dorp, de plaatsen die door de Florinese cultuur als geëigend daartoe worden aangewezen. Ook de liturgie van de Mis wil hij zoveel mogelijk bij het gebruikelijk ritueel aanpassen van de reeds bestaande religieuze feesten.

Het geheel is te zien als een poging los te komen van de Westerse mentaliteit die gesteund door de scheiding van kerk en staat het kerkgebouw is gaan zien als de bijna enige plaats, waar de godsdienst tot leven komt. Als het mogelijk zou zijn voor de missionarissen om godsdienst en maatschappij te vervlechten zoals dit ook reeds het geval was in de eigen cultuur van de Florinezen zou daardoor niet alleen een rijker en dieper-gaand godsdienstig leven gewaarborgd zijn, maar zou ook doorgewerkt worden op het reeds bestaande cultuurpatroon van Flores en een nieuw werkschema zijn opgesteld voor de gehele missionering op Flores.

Dat dit alles binnen het bereik der mogelijkheden is komen te liggen is niet het minst te danken aan het aflopen van het koloniale tijdperk over de gehele wereld. Nu de missie ook aan het einde van dit tijdvak in de geschiedenis staat, waarvoor missiologen als Dr. A. Freitag het jaar 1950 als afronding nemen, kan en moet de kerk zich nog meer gaan bezinnen op wat zij aan zuiver geestelijke waarden te bieden heeft. Tot dan toe was de koloniale geschiedenis van het moederland voor de missionering een steun of vaker nog een enorme belasting. Waar zij een steun was kwam dit vooral tot uiting op het materiële vlak b.v. subsidiëring van het onderwijs.

Het initiatief van pater de Graaff geeft een helder beeld van deze ontwikkeling in het nieuwe missioneringstijdperk. Een gelukkig initiatief dat volgens deskundigen voor een bedrag van 85.000 gulden uitvoerbaar is. Hiervoor kan de irrigatie op gang gebracht worden, een waterleiding aangelegd, en een ambachtsschool en kliniek gebouwd.

Hulp voor zijn „Operatie-Rimboe '59" mocht pater de Graaff reeds ontvangen van de katholieke gemeenschappen in Vlissingen en Utrecht, van de katholieken in West-Duitsland, en naar hij hoopt verder nog van vele particulieren op zijn gironummer: 142800 t.n.v. pater P. C. de Graaff Voorhelmstraat 9 Haarlem. Het zou van belang zijn èn voor Flores èn voor de gehele missionering dat het initiatief van pater de Graaff gaat slagen.

Op de meren te Grouw vonden de traditionele wedstrijden met de vrachtschepen, het skûtsjesilen" plaats. De belangstelling was, zoals ieder jaar, weer enorm.

Opzienbare vondsten bij haven van Athene

Bij het openbreken van het wegdek voor een reparatie aan de riolen, op een nogal druk punt bij de haven Piraeus van Athene, hebben arbeiders onlangs voortreffelijke oude beeldhouwwerken gevonden. Archaeologen zijn van mening, dat twee levensgrote bronzen beelden en de marmeren zuil met daar bovenop een mannenkop enkele van de mooiste kunstschatten zijn, die ooit aan het licht zijn gebracht.

Prof. Ioannis Padadimitriou, de Griekse directeur voor oudheidkundig onderzoek, verklaarde dat een van de beelden, dat van een jonge man, die waarschijnlijk Apollo zal voorstellen, een van de voornaamste beelden in de wereld is. De gevonden werken zijn uit verschillende perioden. De beelden zijn momenteel in het Archaeologisch Museum van Piraeus, waar zij schoongemaakt en gerestaureerd zullen worden. Als de beelden daar zullen blijven, zal het museum hierdoor een van de belangrijkste collecties uit de Griekse oudheid in bezit hebben.

De marmeren zuil met aan de top de mannekop is een beeld in de archaïsche stijl. Er is vervolgens ook een beeld gevonden dat waarschijnlijk gezien de vorm van de kop met de helm, Pallas Athene voorstelt en dat in tamelijk gave toestand naar boven is gebracht. Een ander bronzen beeld stelt een jonge vrouw voor en valt op door de prachtige plooival van het kleed. Men neemt aan dat het uit de Hellenistische periode is van omstreeks de tweede helft van de vierde eeuw voor Christus.

Russische atoomgeleerde naar V.S.

Bij het bezoek dat de Amerikaanse vice-president Nixon heeft gebracht aan de atoomcentrale in opbouw van Beloyarsk, een dorp in de omgeving van Sverdlovsk in de Oeral, heeft de „vader van de Amerikaanse atoomduikboot", vice-admiraal Hyman Rickover, het hoofd van het Russische project, Nikolai Koegoesjev, uitgenodigd voor een bezoek aan Amerika's atoomcentra. Zulk een bezoek zou kunnen aantonen, aldus de vice-admiraal, dat de Amerikanen op atoomgebied niet achterochtig zijn.

Rickover deed de uitnodiging na een kort fluistergesprek met Nixon, die er later aan toevoegde, dat de uitnodiging gedaan was in naam van president Eisenhower en van hem zelf, Nixon. In zijn toespraak tot de Russische geleerden zei Nixon onder meer, dat er een eind moet komen aan de politieke moeilijkheden, zodat Russische en Amerikaanse geleerden en technische deskundigen zich geheel kunnen wijden aan vreedzame projecten. De Rus Koegoesjev antwoordde, dat de Russen ervan overtuigd zijn dat het Amerikaanse en Russische volk zulk een samenwerking voor de vrede wensen en dat de woorden die Nixon en Rickover spraken hem de overtuiging gegeven hadden, dat zulk een samenwerking zeer nabij is. Hij aanvaardde de uitnodiging voor een bezoek aan Amerika, als zijn werk het zal toelaten, en deelde mee, dat een groep Russische deskundigen op het gebied van energiewinning binnenkort reeds naar Amerika komt.

Te Gainesville (Georgia) is een zekere J. P. Reynolds, die meer dan 15 miljoen liter water uit de hoofdleiding zou hebben getapt, veroordeeld tot 25 jaar gevangenisstraf. Een vroegere employé van de veroordeelde heeft verklaard, Reynolds geholpen te hebben en dat het clandestien afgetapte water van maart 1956 tot april 1959 in Reynolds ijcfabriek is gebruikt.

De rechter heeft echter bepaald, dat als Reynolds een boete betaalt van 1.725 dollar en de gemeente een bedrag van 220.626 dollar (de waarde van het gestolen water plus rente) hij maar twee jaar behoeft te zitten.

—x—

In Oost-Algerië is dezer dagen een kind geboren in een hefschroefvliegtuig waarmee de moeder werd overgebracht van een afgelegen boerderij naar Menerville. In het toestel was een dokter aanwezig om de moeder bij te staan.

EMMASTAD

Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. H. Jung 23.30 - 07.00 " 3353
b.g.g. " 2400

Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Gardónweg 2 tel. 0-43351. B.g.g. nadere inl. tel. 240
Materialen
C. Hammoud, tel. 0-23338, b.g.g. 240
CSM-Rederij-Scheepsagentschappen
N. Schermer tel. 3354
Theater Asiento
„Seven thunders".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

„Jumbo" gestrand in de Alpen

De olifant „Jumbo" die zijn behaaglijke stal in de diergaarde van Turijn moest verlaten toen een jonge Engelse geleerde, dr. John Hoyte hem leende om Hannibals weg over de Alpen te zoeken, heeft voor de tweede keer moeten buigen voor de Calpier. Deze bergpas, volgens dr. Hoyte Hannibals toegangspoort tot Italië, bleek voor „Jumbo" onbegaanbaar.

Een ploeg Franse metselaars, die al drie dagen bovenop de pas gekampeerd had, is lusteloos begonnen die gedenksteen vast te metselen waarop staat dat „Jumbo" hier Hannibals voetspoor heeft gevolgd.

„Jumbo" is wel op Italiaans gebied terechtgekomen. O jawel. Maar niet over de Calpier. Daar hebben steenstoringen de weg onbruikbaar gemaakt. En langs een andere weg ging het niet, want daar kwam men op hellingen die voor „Jumbo" te steil zijn. Toen de Calpier-pas werd omzeild ging het beter. Maar dit is niet de bedoeling en dus is de tocht voorlopig mislukt. Men acht het namelijk uitgesloten dat dr. Hoyte de pas begaanbaar weet te maken.

Communisten uit Iraakse kabinet?

Vier communistische leden van de Iraakse ministerraad, en een vijfde lid dat als medestander van de communisten bekend staat, hebben blijkens berichten in de Egyptische pers hun ontslag aangeboden aan premier Kassem. Reden voor de ontslagaanvrage zou een verschil van mening zijn, dat tussen de vijf ministers, en hun niet-communistische mededelen van de Iraakse regering zou zijn ontstaan over de taak en de bevoegdheden van de volksweerbaarheid, een communistische, para-militaire organisatie, aldus meldt UPI.

„SRANANG TORIE"

● Mgr Stephanus Kuypers CssR, bisschop van Paramaribo verblijft voor enkele maanden in Nederland. In een interview met het katholiek Nederlands persbureau heeft hij de missie van Suriname in de aandacht van katholiek Nederland aanbevolen, daar zij een belangrijke tijd met veel moeilijkheden tegemoet gaat. In het bijzonder gaat het om de missionering van de stammen der bosnegers in het tropische oerwoud boven de watervallen. „Een gigantisch technisch project van het gouvernement en van de Surinaamse Aluminium Mij. noodzaakt de bosnegers om in de naaste toekomst hun uitgestrekte gebied te verlaten, want hun dorpen zullen onder water komen te staan. Suriname", aldus mgr. Kuypers, „is nog een waar missie-gebied".

De katholieke missie werkt nu ongeveer 60 jaar onder de verschillende stammen van de bosnegers. Het bekeringswerk vordert slechts zeer langzaam. Tot voor kort had het gouvernement slechts matige belangstelling voor het wel en wee van de bosnegers. De missie stond bijgevolg in haar bekerings- en beschavingswerk geheel alleen. Dat is nog zo. Alleen is er nu een ernstige dreiging bijgekomen. Het gouvernement wil nl. in samenwerking met de Surinaamse Aluminium Mij. aan de bovenloop van de Surinamerivier midden in het gebied der bosnegers een stuwdam in de rivier bouwen, nabij het dorp Brokopondo. De prijs van de stuwdam is echter onder meer, dat 18 bosnegerdorpen van de kaart zullen verdwijnen, omdat zij onder water van het 1350 vierkante kilometer grote stuwmeer komen te liggen. De daar wonende 6000 bosnegers van de stam der Saramaccaners zouden moeten uitwijken naar de dorpen van hun circa 8000 stamgenoten, die meer bovenwaarts langs de Surinamerivier wonen in het meest ontoegankelijk deel van Suriname. Het zijn overwegend heidense dorpen. Wil de vrucht van 60 jaar missiewerk niet verloren gaan, dan zullen de missionarissen met de bosnegers mee moeten gaan en hun werk onder de verzamelde 13000 bosnegers intensief voortzetten. Het is duidelijk dat dit grote inspanning en offers zal vragen en het is daarom dat mgr. Kuypers hoopt dat het thuisfront in katholiek Nederland zijn steun aan deze bedreiging niet zal onthouden. Hij heeft hiervoor een girorekening geopend onder nummers 219752 ten name van mgr. Kuypers, Borkel en Schaft.

—x—

De Argentijnse commissie voor atoomenergie heeft bekendgemaakt dat in de provincie Salta in het noordwesten van Argentinië, rijke uraniumlagen zijn ontdekt.

De wereld vanuit Tel Aviv

(Van onze korrespondent in Israël)

De eerste verjaardag van de Irakse revolutie van 1958 — op 14 juli — is verlopen zonder de schokkende ontwikkelingen, die sommige kommentatoren hadden verwacht. De militaire parade op die dag gaf een interessant beeld te zien: zowel Britse als Russische tanks paradeerden voor een enthousiaste miljoenen-menigte. Mag men hierin wellicht een symbool zien van de pogingen, die Kassem doet om een soort neutrale zelfstandigheid te handhaven?

Natuurlijk is het de grote vraag of hem dit gelukken zal. Volgens sommige berichtgevers verblijven er al vijfhonderd Russische adviseurs in Baghdad en de communistische invloeden in grote delen van het leger vormen ook een faktor, waarmee Kassem terdege rekening dient te houden. Voorts wordt zijn politiek van zelfstandigheid nog doorkruist door Abdoel Nasser vanuit Cairo, en door pro-Nasser elementen in zijn eigen land. De ontwikkelingen in Irak verdienen ongetwijfeld nauwlettend te worden gevolgd. Voor de komende constellatie van het Nabije Oosten zullen zij van het grootste belang zijn.

In dit verband is de weder opgeleefde agressieve toon van Nasser tegen Israël van betekenis. Naar aanleiding van de nog steeds voortdurende detentie van het Deense schip „Inge Toft", met Israëlische lading aangehouden door de Egyptische autoriteiten, heeft de Israëlische generaal b.d. Moshé Dayan een artikel gepubliceerd in „The Jerusalem Post". Dit artikel nu heeft Nassers woede opgeroepen.

De tendens van Dayans artikel is dat indien Egypte vijandschap blijft prediken, Israël vijandelijkheden tegenover vijandelijkhedij zal dienen te stellen. Ook de voortgezette blokkade en de inbeslagnemingen door Egypte rekent Dayan onder vijandelijkheden. Uiteraard heeft dit artikel in Israël en in het buitenland tot de vraag aanleiding gegeven: wat is de bedoeling hiervan? Wil Israël bij het uitblijven van sukses in haar akties bij de Verenigde Naties en bij het ontbreken van krachtige druk op Nasser door de zeevarende mogendheden tot andere akties overgaan?

De eerste reaktie van Nasser was in ieder geval fel genoeg: met ware Oosterse overdaad heeft hij gesproken op de derde verjaardag van de nationalisatie van het Suez-kanaal over het artikel van Dayan in termen als „Toen ik deze woorden las, mijn broeders, begon mijn bloed te koken" en „Wij wensen de beslissende veldslag teneinde die bacil Israël uit te roeien".

Of deze reakties slechts voor binnenlands gebruikt waren teneinde het Egyptische volk met agressieve en ultra-nationalistische redevoeringen te paaien, is nog niet helemaal duidelijk. De kennelijke zelfstandigheid van Kassem in Irak, die zich niet zonder meer onder het Nasserjuk wil schikken, de moeilijkheden in de noordelijke provincie Syrië der Verenigde Arabische Republiek, de voortgezette zelfstandigheid van Jordanië èn Libanon, de oppositie van Bourguiba, het zouden allen redenen genoeg kunnen zijn voor de behoefte van Nasser om het Egyptische publiek op andere wijze kompensaties te bieden. Maar ook dan houden dergelijke agressieve benaderingen van de problemen gevaren in zich voor vernieuwde uitbarstingen. En het feit, dat Israël niet van plan schijnt de blokkade van tet Suezkanaal verder te accepteren, maakt de situatie niet minder explosief.

Voorlopig echter bevindt zich deze Suez-aangelegenheid nog in het kader der diplomatieke aktiviteiten. Met de sekretaris-generaal van de V.N., Hammarskjoeld, wordt voortdurend overlegd. De Israëlische minister van buitenlandse zaken, mevrouw Golda Meïr, heeft op terugreis van Zuid-Amerika een aantal Israëlische diplomatieke vertegenwoordigers — waaronder uit Moskou — te Zürich — bijeengeroepen en naar bekend geworden is, staat de detentie van de „Inge Toft" alsmede het gehele Suez-probleem hoog op de agenda. Het zou wel eens kunnen uitgroeien tot het ernstigste probleem in het Midden-Oosten van het jaar 1959.

Ook in Israël is men verheugd, dat de conferentie van Genève nog — niet afgebroken werd en dat er enige tekenen zijn, dat de partijen toch tot enige vorm van misschien bescheiden overeenkomst willen geraken. Ook de aanduidingen voor een top-conferentie zijn krachtiger geworden en het begint erop te lijken, dat de groten der wereld de problemen toch niet op de spits willen drijven. Ongetwijfeld speelt daarbij de ontwikkeling van het atoomwapen een rol. Het lijdt geen twijfel, dat de verschillende partijen zich hoe langer hoe meer gaan realiseren, dat er bij een atoom-oorlog van een overwinnaar niet kan worden gesproken. En indien men dus uit angst voor de wederzijdse krachten de mogelijkheid van oorlog hoe langer hoe meer gaat uitsluiten, dat zal men de grote problemen door enige vorm van overleg moeten oplossen. Aldus zouden optimisten de steeds slepende, maar niet afgebroken, conferenties kunnen interpreteren.

In dit beeld passen ook zulke zaken als het bezoek van de Amerikaanse vice-president Nixon aan Moskou. Dat bezoek heeft beurtelings het beeld opgeleverd van bijna vijandige diskussies van weerszijden, waarop dan een merkwaardig soort verzoening in een veel vriendelijker toon volgt, alvorens om het overleg niet te doen afbreken.

In Israël zelf is de regeringskrisis, uitgebroken naar aanleiding van de Israëlische wapenleveranties aan West-Duitsland, niet opgelost, maar stil gelegd. De demissionaire regering van Ben Goerion dient tot aan de aanstaande parlementverkiezingen in november as. als zogenaamd Caretaker-Government verder te regeren. Het is Ben Goerion niet mogelijk gebleken voor die betrekkelijk korte periode een nieuwe regering te vormen en geen ander lid van het Israëlische parlement kwam in aanmerking om met enige kans op sukses een poging tot kabinetsformatie te doen. Zodat de samenstelling van een nieuwe regering zal worden uitgesteld tot na de verkiezingen van november.

Zoals te verwachten was, zijn de opwindingen om de wapenleveranties gekalmeerd. Het publiek heeft in overgrote meerderheid deze zaak aanvaard, de leveranties aan West-Duitsland (en vanzelfsprekend ook aan andere landen) gaan verder en zij, die de krisis begonnen zijn, hebben zich kennelijk vergist in de reakties van het Israëlische publiek. Hetgeen deze linkse partijen zoals Achdoet HaAvoda en Mapam bij de verkiezingen wel eens stemmenverlies zou kunnen opleveren in plaats van de verhoopte stemmenwinst, waarvoor zij de krisis geëntameerd hadden.

Een gevolg daarvan zou kunnen zijn, dat de aanstaande nieuwe regering van Israël niet meer een linkse regering zijn zal, maar dat de Mapai van Ben Goerion tot een coalitie zal moeten komen met enkele partijen van het midden. Een voor Israël ongetwijfeld interessante ontwikkeling, waarover wij binnen enkele maanden meer zullen weten.

—x—

De Mwami (vorst) van Roeanda, een deel van het door België beheerde V.N.-gebied Roeanda-Oeroendi, is deze week overleden. Hij was 48 jaar. De mwami, die zichzelf als een vazal van de koning der Belgen beschouwde heeft geen opvolger nagelaten. De dynastieke raad van Roeanda heeft, in afwachting van de verkiezing van een nieuwe mwami, een regentschapsraad ingesteld.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3582. — Tom Poes keek haastig de oude hut rond. Er was maar één ingang; het raampje was te klein om er doorheen te kruipen. Hij deed de deur dus zorgvuldig dicht en schoof de zware grendel er voor.

„Zo", zei hij. „Nu kunnen we niet gestoord worden, want zelfs de oude Hocus kan niet ongemerkt binnenkomen. Kom vlug mee naar beneden, juffrouw Doddel, dan kunnen we aan het werk gaan."

De onderaardse ruimte werd roodachtig verlicht door het rare fortuis, dat de bejaarde uitgever als drukkerij bezigde. Maar gelukkig had Tom Poes goed opgelet; hij wist precies wat hij doen moest om het nummer ter perse te krijgen.

„Het is gemakkelijk", zei hij. „In deze gleuf gooi je de foto's en de tekeningen en dan wacht je rustig af totdat ze op de pers vallen."

„Wat interessant", zei de buurvrouw. „Ik heb altijd al willen weten hoe hoe zo'n krantenbedrijf eigenlijk werkt. Hoe gaat dat nu verder? Er moeten toch ook nog lettertjes bij? Om te lezen, bedoel ik."

„Dat gebeurt als de platen onder de pers liggen", legde Tom Poes uit. „Je zegt bij iedere foto hardop wat je er bij wilt hebben en dan komen de lettertjes vanzelf wanneer je de pers aandraait."

„Oja", ei juffrouw Doddel", zoiets dacht ik altijd al. Wat enig! Duurt het lang voordat de plaatjes gaar zijn?"

„Nee", zei Tom Poes. „Gelukkig niet. We kunnen net de onderschriften verzinnen voordat ze uit dit gat vallen."

De theologische week te Nijmegen

Het menselijke als categorie in de Theologie

Enige nabeschouwingen en kanttekeningen

Wie met aandacht de cyclus van voordrachten, gehouden tijdens de Theologische Week van dit jaar, heeft gevolgd, moet wel gestoten zijn op een klein aantal ideeën die in een of andere vorm voortdurend terukkwamen, en die kenschetsend lijken voor een deel van het hedendaagse theologisch denken.

In het programma werd een samenhangend geheel van voordrachten aangekondigd. Ongetwijfeld niet geheel moeiteloos, was deze samenhang toch voor de deelnemers te achterhalen. De Sacramenten in het leven van de Kerk vormde het thema. Dit werd in de rede van prof. Mag. dr E. Schillebeeckx O.P. (de eerste van de reeks inleidingen en bepaaldelijk het hoogtepunt van heel deze week!) grondig geanalyseerd in twee hoofdmomenten: de godsdienst enerzijds en het sacrament anderzijds. Voor de theologie van het **sacrament** leverde de inleiding van dr. J. Ponsioen S.C.J. waardevol voorwerk, door enige sociologische aspecten van het sacrament te belichten vanuit het menselijk (natuurlijk) symbolisme. Het betoog van mej. dr. L. Simons, Vr. v. B. stond weer binnen de theologie-zelf doordat het de sacramentele symboliek (i.c. die van de Doop) verhelderde vanuit de Openbaringsbronnen, Schrift en Traditie, terwijl haar inleiding mede sterk was geïnspireerd door persoonlijk geloofservaren. Het andere element, door prof. Schillebeeckx theologisch-speculatief benaderd, de **godsdienst**, werd door dr. Th. Vismans O.P. verbijzonderd in een beschrijving van de volksvroomheid en haar geschiedenis tegen de achtergrond van haar spanning met de sacramentale liturgie. Dr. B. van Bilzen O.F.M. critiseerde en waardeerde het kerkelijk practiseren en kwam tot een nieuw inzicht van wat kerk,elijk is. Het betoog van Mag. dr. H. Maltha O. viel uiteen in twee delen, waarvan het eerste een critische beschouwing van een aantal modernere opvattingen omtrent de transsubstantie gaf, terwijl het tweede deel leidde tot meer individuele en practisch goddienstige bespiegelingen rond de realis praesentia.

Enige grondideeën

Binnen deze samenhang deden zich nu een aantal constanten voor, met name bij de eerstgenoemde drie sprekers, welke de moeite van het bijeengaren waard lijken. In de eerste plaats viel er een bijzondere nadruk op het **menselijke** in het genade-bestel en de sacramentele werkelijkheid. De anthropologie, en dit lijkt een belangrijk winstpunt van het hedendaagse theologiseren, levert het praembulum fidei (d.w.z. daardoor geloofsleven in de lucht blijft hangen of een vreemde bovenbouw blijft) en stelt de theoloog tegelijk in staat de openbaringsgegevens aan de hand van zuiverder analogieën te doorlichten. Prof. Schillebeeckx had al op de noodzaak daarvan gewezen in de aanvang van zijn betoog, toen hij er op attendeerde dat de handboeken theologie opvallend tekortschiet in een nauwkeurig onderscheiden van de eigen menselijke bestaanswijze (persoonlijk, vrij zichzelf bepalend) en het louter „voorhanden-zijn" van de natuurdingen. Een juist hanteren van de anthropologie behoedt zo de genade-leer voor verzakelijking en de sacramentenleer voor mechanisme en automatie. Ook p. Maltha ontwaarde in zijn overzicht van de theologische meningen omtrent de transsubstantiatie een duidelijke tendens naar „vermenselijking". Gegeven het menselijk grondpatroon van de (sacramentele) heilseconomie dienen er een aantal vooronderstellingen gerealiseerd te zijn van physieke, psychologische en sociale aard. Zowel prof. Schillebeeckx als mej. Simons en ook dr. Ponsioen wezen op het **existentiële** karakter van godsdienstigheid en sacramenten: d.w.z. de sacramenten zijn in eerste instantie te beleven, te ervaren, te voltrekken — daarna pas ook voorwerpen van theologisch-wijsgerige bespiegeling en verstandelijke analyse. Enerzijds komt dit in conflict met het huidige technische, rationele en analytische denken (Ponsioen); anderzijds sluit het aan bij het hedendaagse verlangen naar beleving van het sacramentele als organische eenheid (mej. Simons).

Vervolgens kwam bij Ponsioen en mej. Simons een sterk accent te vallen op de **sociale, communautaire** aard van de sacramentele heilswerkelijkheid.

Deze wordt gevierd, voltrokken, opgeroepen binnen de gemeenschap. Hierdoorheen, en voor een deel er mee samenvallend, speelde de sfeer van het **menselijk handelen** als het eigen milieu van de sacramentele werkelijkheid: de personalistische activiteit, die de dialoog is. (Schillebeeckx bij mej. Simons) en de gemeenschapsactiviteit van de cultusviering (vooral Ponsien en mej. Simons; ook Van Bilsen en Vismans). De grote idee waardoor de theologie van prof. Schillebeeckx wordt beheerst, is die van de **ontmoeting:** de vrije, persoonlijke liefdesintimiteit tussen de mens en zijn God, waarvan het menselijke ontmoeten grondpatroon is. Deze dialoog verloopt in het sacramentele bestel duidelijk zichtbaar in een dubbele lijn van expressie: enerzijds is het sacrament van boven naar beneden de uitdrukking van de goddelijke mensenliefde; anderzijds is het van beneden naar boven de expressie van de menselijke Godsliefde. Het sacrament is dit bijgevolg alleen binnen en door het menselijke handelen (waarop ook Ponsioen heeft gewezen). In deze persoonlijke omgang met God staat Christus centraal; het **christologisch** aspect van de sacramenten werd breed uitgewerkt door Schillebeeckx, schriftuurlijk gefundeerd en verhelderd door mej. Simons, en door Vismans voor de beleving binnen de vroomheid als wezenlijk aangemerkt. In Christus zien wij de Onzienlijke in het (menselijke) gelaat, en herkennen wij de liefde van God voor ons uitdrukkelijk: „Als wij bedenken wat een menselijke blik, een menselijke glimlach in ons leven al vermag, hoe hij ons kan omtoveren tot mensen die, vanuit de gave van de liefde die ons in dit liefdesgebaar overviel, een nieuw leven kunnen beginnen en krachten schijnen te hebben die wij vroeger nooit bezaten, dan begrijpen wij hoe een glimlach van God op het gelaat van de mens Jezus, hoe de blik van de Godmens op ons gericht, ons leven veranderen kan. Dat zijn de sacramenten: een liefdes-expressie van de Godmens, noch meer, noch minder" (Schillebeeckx). In deze liefdesexpressie reikt de Vader in Christus zijn hand aan de mens die uit zichzelf onmachtig is, en trekt hem tot zijn intimiteit.

Tenslotte, het sacramentele leven is wezenlijk **dynamisch** in drievoudig opzicht. In de eerste plaats ritmeert het het gemeenschapsleven; daardoor krijgt de symboolviering een relatieve zeldzaamheid: zij wordt met spanning verwacht en voorbereid en is een toppunt van geconcentreerde beleving, waarna een ontspanning intreedt (Ponsioen).

Vervolgens ligt er ook in de personalistische dimensie een dynamiek, die nl. welke eigen is aan de groeiende dialoog tussen de roepende God en de antwoordende mens: een kind als een kind, een volwassene als een man (mej. Simons). Ook prof. Schillebeeckx noemt de sacramenten groeimomenten: heel het christelijk leven is een gaan naar de kerk, maar tevens een gaan naar de wereld. Na ieder gevierd sacrament moet de christen vol vreugde zijn aardse levensweg vervolgen. En de derde sacramentele dynamiek is gelegen in de eschatologische gespannenheid van het nu op straks, van het op-voorhand-vieren in geloof op het eens-van-aanschijn-tot-aanschijn-ervaren en beleven: het sacrament is daarom een afspraak met Christus, juist met het oog op de wederkomst. Mej. Simons belichtte dit vanuit de oersymboliek van leven-dood-verrijzenis in de Schrift.

Samenvattend zijn dus de volgende constanten aan te wijzen: de sacramenten in het leven der Kerk worden vo'trokken op een overeenkomstig menselijk grondpatroon; zij zijn een viering (cultus) van de gemeenschap van het nieuwe Godsvolk, en worden in personalistisch vlak beleefd en ervaren als een dialoog, een ontmoeting van de mens met God. In de sacramenten zelf ligt Gods mensenliefde zichbaar uitgedrukt: juist omdat zij de „manus longa" zijn, de verlenging in onze wereld van Christus' verheerlijkte lichamelijkheid. En zij bepalen op dynamische wijze ons gemeenschapsleven en ons persoonlijke leven, als verlopend in grote fasen waarvan zijzelf toppunten zijn - uitkijkposten tegelijk naar Hem die komen moet om alles te voltooien.

Dit is dan de bijzonder rijke oogst van deze Theologische Week: alle deelnemers hebben met grote aandacht dit alles beluisterd en zijn de Theologische Faculteit van Nijmegen dankbaar voor wat zij hun hiermee heeft gegeven aan waarlijk theologische verdieping.

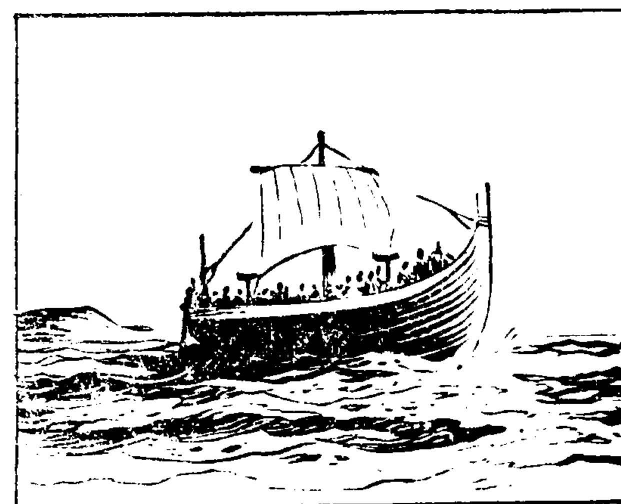
Verlangens der deelnemers

Het aantal deelnemers is ongeveer gelijk gewees aan dat der voorgaande Theologische Weken: er waren 170 à 180 congressisten. Daaronder bevonden zich een zéér gering aantal universiteitsstudenten, véle priesters, religieuzen en seminaristen; opvallend was wel, dat er meer leken aanwezig waren dan vorige jaren, maar het waren in grote meerderheid dames, die zich hadden laten inschrijven. Velen der aanwezigen waren daarom van mening, dat men alles in het werk moest stellen om bij komende Theologische Weken meer (mannelijke) intellectuele leken te interesseren en meer universiteitsstudenten. De discussies waren naar algemene ervaring wel geanimeerd maar sommige discussie-groepen wensten een bekwamere gespreksleider. Het verlangen werd uitgesproken, dat er gedurende héél de Theologische Week in de toekomst één enkele voorzitter de sessies zal leiden: dat bevordert, zo meende men, de discussies zelf en biedt grotere garantie voor de onderlinge samenhang van het besprokene. Een aantal deelnemers was van oordeel, dat de discussies te dikwijls verzandden in praktische detailkwesties en te weinig op theologisch niveau stonden. Het leek er soms op, of men de weinige concrete suggesties-voor-de-practijk die sommige inleiders formuleerden, met beide handen aangreep als gespreksstof. Daardoor kwamen de door de sprekers ingeleide (theologische) kernkwesties onvoldoende aan bod. Tijdens de laatste plenaire zitting werd zelfs door de aanwezigen de hoop uitgesproken, dat de volgende Theologische Weken weer op hetzelfde peil zouden staan als de twee voorgaande.

Hoewel misschien enigszins gechargeerd, hetgeen moge blijken uit bovenstaande samenvatting van de referaten, menen wij wel dat men zich in de toekomst ook in de voordrachten moet hoeden voor al te uitgebreide practisch-pastorele beschouwingen, hoewel deze vanzelfsprekend een plaats toekomt. Het theologisch karaktaer van deze congressen zou zoveel mogelijk gehandhaafd moeten worden, en afgestemd blijven op een academisch gevormd gehoor. Dit was het gevoelen van meerdere congressisten. Op de desbetreffende vraag van prof. Cornelissen was men vrijwel eenstemmig van oordeel, dat de Theologische Week jaarlijks herhaald moet worden, en dat deze minstens drie volle dagen zou moeten omvatten waar deze derde Theologische Week, afgezien van de zondagavond en de woensdagochtend maar twee dagen besloeg. Er valt misschien in deze notities enige critiek te proeven, maar zij was van goedmoedige aard, en deed niets af aan de grote waardering van allen die aan deze theologische summerschool deelnamen, voor alles wat zij gehoord en besproken hebben.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

30—45. — In stijgende verbazing heeft Eric naar de woorden van de Ierse zeevaarder geluisterd. Wilt ge dus beweren, dat deze hele vloot hier verzameld is om het hoofd te kunnen bieden aan de een of andere piraat? — De zwarte piraat, verbetert de Ier hem alsof daarmee alles gezegd is. De Noorman haalt de schouders op. — Ik heb geen zin om nog drie dagen te wachten. Zwarte piraat of niet, wij zetten de tocht gewoon voortt. De Ier bezweert hem, zo hij dan al zijn zin wil doorzetten, om alleen 's nachts te varen en dicht onder de kust te blijven. Glimlachend verzekert Eric de mannen, dat hij voorzichtig genoeg zal zijn. De waterzakken worden van fris, helder water voorzien en nagestaard door de gehele nederzetting steken zij in zee.

Voor alle zekerheid heeft Eric zijn mensen toch maar stevig bewapend en het is Svein aan te zien, dat hij heimelijk hoopt op een ontmoeting met de Zwarte Piraat. Dan tegen de avond slaakt de uitkijk een alarmkreet en wijst over zee. Drie zeilen zijn aan de horizon opgedoken en stevenen recht op Erics schip af.

In België houdt de droogte nog aan, dat betekent, dat het leger met tankwagens de dorpen en landerijen afgaat om geheel van drinkwater verstoken gebieden te bevoorraden. Ook de dieren worden door de kinderen niet vergeten.

Internationale raad voor leken benoemd door Paus JOANNES

Coordinatie van het apostolaat over de gehele wereld

Paus Joannes XXIII heeft een Internationale raad van leken aangewezen om het lekenapostolaat in de gehele wereld te coördineren, aldus meldt het K.N.P. Daarmee heeft hij zijn grote belangstelling beklemtoond voor de arbeid der leken in de Kerk, naar de mening van Vaticaanse prelaten ongetwijfeld ook een der thema's van het Oecumenische Concilie.

De samenstelling van de Internationale raad van leken is in overeenstemming met de universaliteit der Kerk. Tot voorzitter werd benoemd prof. Silvio Golzio, de president van de Katholieke Actie voor mannen in Italië. Als leden zijn aangewezen Karl Fürst zu Löwenstein, de voorzitter van het centraal comité der Duitse katholieken, Claude Ryan, de algemeen secretaris der Katholieke Actie in Canada, Juan Vasquez, de voorzitter van de internationale federatie der katholieke jeugd en secretaris van de afdeling buitenlandse betrekkingen der Katholieke Actie in Argentinië, Jean-Pierre Dubois Dumee, de vroegere algemeen secretaris der internationale unie der katholieke pers en redacteur van het Franse weekblad „La vie catholique illustree", en tenslotte prof. Ramon Sugranyes de Franch uit Spanje, de voorzitter van de internationale Pax Romana.

De internationale raad van leken zal leiding geven aan het permanent comité voor internationale congressen voor lekenapostolaat, dat sedert november 1958, toen zijn voorzitter dr. Vittorino Veronese secretaris-generaal van de Unesco werd, zonder voorzitter bleef. Het permanent comité werd in januari 1952 door Pius XII opgericht om de resultaten van het eerste internationale congres voor lekenapostolaat te Rome uit te werken en nieuwe congressen te bereiden.

In de jaren ontwikkelde het permanent comité zich tot een coördinatiecentrum voor het lekenapostolaat. Deze taak zal het blijven houden en als secretariaat het Romeinse documentatiecentrum voor de organisatie der lekenarbeid worden.

De „Johan van Oldenbarnevelt" trotseerde het noodweer

Het was een herig noodweer waar de „Johan van Oldenbarnevelt", het Nederlandse schip met emigranten en andere passagiers op weg naar Melbourne, zich dezer dagen doorheen heeft gewerkt. Dit gebeurde al vrij spoedig nadat het schip de haven van Freemantle had verlaten.

Kapitein P. A. de Groote vertelde woensdag in Melbourne hoe de bijna 20 000 ton metende „Johan van Oldenbarnevelt" moest gaan bijliggen voor de zware storm die daar opstak.

Een Australische bariton, die met zijn vrouw naar Melbourne terugkeerde van een bezoek aan Europa, vertelde dat hij zijn bijna twee jaar oude dochtertje in haar bedje vastgebonden had.

De passagiers op het herig slingerende en stampende schip werd over de geluidsinstallatie gevraagd in hun hutten te blijven maar zeker honderd mensen gaven aan dit verzoek geen gehoor. Met zwemvesten om bleven zij op het bootdek, wachtend op het einde dat scheen te naderen. „Die mensen waren zó bang dat ze niet eens zeeziek werden", vertelde de Australische zanger.

Stabiliteit van de dollar in gevaar?

Franz Pick schrijft in het voorwoord van Pick's Currensy Yearbook 1959, dat de omstandigheden niet gunstig zijn voor de handhaving van de huidige waarde van de dollar op een permanente basis. De dollarcrisis van 1959 vormt de grootste bedreiging voor de legale stabiliteit van de dollar sedert de dagen, die voorafgingen aan de new deal van 1933.

EXECUTORIALE VERKOOP

art. 338-340 Rv.

Op vrijdag, de 7e augustus 1959, des namiddags te 4.30 uur zal door ondergetekende, deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curacao, wonende op gemeld eiland aan de Piet Kegelstraat no. 6 alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop der bij procesverbaal van ondergetekende van de 10e juli 1959 in executoriaal beslag genomen roerende goederen, t.w.:

een zitkamerstel best. uit 1 bank,4 fauteuils en 1 tafel, 1 mah. slaapkamerstel best. uit 1 toilettafel met bank, 1 klerenkast, - dinersette best. uit 1 tafel met 4 stoelen, 1 ijskast „Norge", 1 gasfornuis „Caloric" 1 hanglamp en 1 wandspiegel.

Deze goederen zijn te bezichtigen aldaar aan de Steenrijkstraat no. 12A tussen 9 v.m. en 6 uur n.m. en worden verkocht bij opbod tegen gerechte betaling.

De deurwaarder voor burgerlijke zaken,
C. Z. MERCELINO.

Smokkelwaar in overhemd

„Variety" het orgaan van de Amerikaanse amusementsbedrijven, meldt dat de president van de „Amplex tape corporation", Philip Gundy, de originele opname van het befaamde gesprek dat premier Chroestsjef en Nixon voor een Moskouse televisiezender hadden, waarbij zij elkander van tijd tot tijd ongezouten de waarheid vertelden, in een vuil overhemd de Russische grens heeft gesmokkeld.

De beetgenomen Russische douane heeft thans, volgens Gundy, opdracht gekregen scherper te letten op bandopnamen en films, die uit Rusland worden meegenomen.

Ik heb Sophia Loren gezien...

(Van onze Romeinse redakteur)

Ik heb Sophia Loren gezien. Toegegeven, ze hebben haar in Amerika wat afgeslankt, maar ze heeft desondanks nog steeds een adembenemend voorkomen. Ze kwam per trein rechtstreeks van Wenen naar haar geliefde Rome snellen. En de lui, die haar op het station Termini met hongerige ogen in het hoofd en verse bloemen in de hand stonden op te wachten, stonden voor schut. Want Sophia, gewéldig wars van alle publiciteit, was in geen andere plaats dan Chiusi-Chianciano uit de trein en in een Alfa Romeo gestapt. Ze reed, in gezelschap van drie manspersonen, als het ware stiekem naar Rome, waar ze even voor tien uur in de ochtend in de Via Villa Ada arriveerde. In die via bezit Sophia een appartement en daarin heeft ze voorlopig haar intrek genomen. Het betreft hier een vrij sober onderkomen zónder zwembad. Vandaar, dat Sophia straks wel naar de Villa Florio in Grottaferrata zal gaan, alwaar wel een zwembassin aanwezig is en zij dus geregeld een duikje kan wagen. Dan komt het appartement in de Via Villa Ada ook weer vrij voor Sophia's moeder en voor haar zusje, ook een flink meisje, die nu in Cortina d'Ampezzo verblijven.

Nu zou je verwachten, dat ook een Sophia Loren er na een lange reis per trein, en per auto ietwat verfomfaaid uitziet. Niets was minder waar dan dat. Ze zat nog allemaal in de plooi. Ze straalde zelfs. En ze blééf stralen, toen ze in en om de garage die bij haar appartement hoort een kleine honderd journalisten en fotografen ontmoette.

Dat had ze niet verwacht en had ze ook niet gewild. Maar ze was er toch ook weer niet boos om. Ze was echt flink. Ze greep eerst met een hand en daarna zelfs met beide handen naar haar hals. Een in eerste instantie niet te verklaren los gebaar zonder binding aan de gegeven situatie. Dra echter bleek wat er aan het handje was.

Sophia Loren was bewogen. Bewogen in de zin van geroerd en aangedaan. Ze mag dan wel als Sofia Scicolone in de Napolitaanse geboorteregisters te boek staan. ook aan Rome heeft ze een stuk van haar hartje verpand. Na een afwezigheid van twee jaren terug te keren in het oude en altijd weer nieuwe Rome, dat dééd het mens iets. Dat kon je zién. Ze zei het trouwens ook. Ze had de hele nacht geen oog, en wát voor een oog, dicht gedaan, zei ze. En toen ze, per trein, de Oostenrijks-Italiaanse grens was gepasseerd, was ze de namen van al de Italiaanse stations hardop gaan lezen. Bij het eerste stationnetje een brok in de keel. Bij het tweede station een brok er bij. Bij het derde station in totaal al drie brokken. Bij het vierde stationnetje tranen met tuiten. „Ik heb gehuild", zei ze. „Ik heb lang en aanhoudend geweend van emotie en vreugde."

En daar sta je dan als middenmaats schepsel vlak bij. Ze zei het zo gewoon en eenvoudig. Niet gecompliceerd of verpakt in allerlei poespas. Neen, gewoon: „Ik heb gehuild." Het was haar overigens niet meer aan te zien. De make-up lag prachtig op haar gelaat. Geen blinkende neus, geen huilogen. Niets daarvan. Toch scheelde het niet veel, of ze was andermaal in tranen losgebarsten. En, ik verzeker U, als iemand als Sophia Loren echt gaat huilen, geef haar dan maar de ruimte. Maar ze ving zich meesterlijk op. Vandaar ook die greep.

met beide handen naar haar onvolprezen. hals. Wij, die honderd man die het voorrecht hadden op een historisch moment in die historische garage te staan, begrepen nu eerst de diepe betekenis van dat gebaar. We begrepen, dat Sophia zich geweld stond aan te doen.

Ze wilde niet nóg eens tranen plengen. Een keer was genoeg. Wij van onze kant voelden ook brokken keelwaarts stijgen, maar slikten ze manmoedig door. Er waren er bij, die tot drie keer moesten slikken. Hoe vaak Sophia slikte, weet ik niet, want zij hield immers haar handen voor haar keel. Kortom, er werd niet geweend. En aangezien zaken nu eenmaal zaken zijn, vermande zij zich en wij ons. Er werden vragen gesteld en Sophia antwoordde.

Nu moet men weten, dat Sofia Scicolone — in de filmwereld Sophia Loren genaamd — eigenlijk mevrouw Ponti heet, want in het verre Mexico voor de wet met de kleine maar rijke Italiaanse filmman Carlo Ponti trouwde. Carlo Ponti wás echter al getrouwd en niet gescheiden, iets dat in Italie trouwens niet eens kan. Een enigszins gecompliceerde situatie dus. In feite zo gecompliceerd, dat men Sophia Loren toen ze Italiaans grondgebied betrad met het Italiaanse wetboek in de hand zelfs had kunnen — ik waag het maar nauwelijks op papier te zetten — had kunnen arrestéren!

Sophia's echtgenoot Carlo Ponti is dan ook niet met haar meegekomen. Waarschijnlijk uit angst voor het cachot. In Italie maakt men namelijk vrij korte metten met bigamisten. Sophia echter werd geen haar op het hoofd gekrenkt. Stel je ook voor! Er stonden wel wat agenten in de Via Villa Ada, maar die waren komen opkruisen om de alom gevierde diva tegen al te grote opdringeringheid in bescherming te nemen.

Op een desbetreffende vraag antwoordde madame Ponti, dat ze drie maanden in Italie zou Blijven. Om te filmen, maar ook — wil men dat misschien even vasthouden — om die kromme huwelijkssituatie recht te trekken. Ze zei het anders. Liever en schoner, maar daar kwam het toch op neer. Ze zei het ook met fierheid in haar aangeheeste stem. En met overtuiging. Ze zei niet hoe ze de zaken denkt te legaliseren. Maar dat is dan ook haar zaak en de zaak van meneer Ponti. En, o ja, ook nog de zaak van de eerste mevrouw Ponti.

Daarna zei Sophia iets — allemaal in en om die garage —, dat honderd toch al snelle harten nog sneller maakte. Ze zei, dat ze al zo lang naar een kind had verlangd. Ze hoopte. dat deze haar vurigste wens in vervulling zou gaan. Ze hoopte, dat het grootste geluk van het leven ook haar beschoren zou zijn. — Als je zoiets uit de mond van een vrouw hoort, ga je haar meteen met andere ogen bekijken. Wij schakelden dus honderd man sterk om. Maar we schakelden ook onmiddellijk weer terug, want Sophia voer voort en zei, dat ze hoopte, dat het er in 1960 van zou komen. Nu nog niet, maar in 1960. — Wij begrepen het allemaal zo, dat er nog niets aan de hand is, maar dat de wil en de hoop op 1960 zijn gericht.

Vreemd? Helemaal niet vreemd. Een vrouw als Sophia Loren heeft het verbazend druk. Zo'n mens moet filmen, prijzen in ontvangst nemen en prijzen uitdelen, liefdadigheidsbazars openen en alswaar naar de kapper gaan. Dat is van vroeg tot laat en maand in maand uit woekeren met de tijd. Geen gezeur. Alles op z'n tijd en in 1960 als het enigszins kan een kind So what?

Lang nadat Sophia in de lift gestapt en appartementwaarts gegaan was, stond nog steeds in die garage te lummelen. Ik kwam weer tot mezelf, toen Maria — de kamenierster van Sophia — verscheen.

Wel een verschil hoor! Eerst Sophia en dan Maria. Niets kwaads van Maria, maar als je je eerst aan Sophia hebt vergaapt en dan Maria ziet. is het of je een klap in je gezicht krijgt. Maria ging boodschappen doen en had weinig tijd, want zij moest de 24 koffers, de 4 hoedendozen en de 6 tassen nog uitpakken. En wat ging Maria halen?

Champagne of spumante, caviaar of kreeft? Niets daarvan. Spuitwater. Gewoon spuitwater. Maria zei, dat Sophia „molto stanco" — erg moe was en zich ter ruste had gelegd. „Ze heeft niets willen eten", zei Maria. Daarna ging ze heen om spuitwater te halen. Met haar mee ging aan een lijn. Sophia's lieveling, de witte poedelhond Hifi, die enkele passen van de garage verwijderd dat deed wat poedels doen als ze worden uitgelaten.

Wi.

Dat het de persfotograaf niet altijd mee zit om zijn plaatjes te maken, is gebleken bij het bezoek van Ibn Saoed aan Freiburg. Zelfs de Duitse politie wist er geen raad mee, toen Alfred Strobel's apparaat in beslag werd genomen door de lijfwacht bij zijn pogingen een „kwaliteits"-plaat van de harem te maken. De politie-agent toont duidelijk zijn onmacht in deze kwestie, ofschoon Ibn Saoed toch maar zijn excuses gemaakt heeft tegenover de fotograaf.

Problemen voor communistische leiders

Enige TWISTEN op het Wereld - Jeugdfestival

Bewakers slaags met de pers

Het gaat de organisatoren van het communistische Wereld-Jeugdfestival in Wenen niet bepaald voor de wind. Onder verscheidene nationale groepen is tweedracht ontstaan en de bewakers van het terrein hebben de grootste moeite om niet-communistische journalisten, die van die onderlinge onenigheid het fijne willen weten, buiten de omheining te houden. Een aantal van de meer dan dertig concerten, lezingen en dansmanifestaties die op het programma stonden moest worden afgelast, omdat de belangstelling van de deelnemers aan het festival te gering was. En bovendien hebben verscheidene festival-gangers — zeven volle autobussen — zich laten verleiden deel te nemen aan een uitstapje naar het IJzeren Gordijn, dat georganiseerd was door de Oostenrijkse jeugdorganisaties, die al het mogelijke doen om de communistische propaganda van repiek te dienen. De deelnemers aan de trip keerden op het festival-terrein terug met allerlei verhalen over prikkeldraadversperringen en andere onaangename zaken langs de Oostenrijks-Hongaarse grens.

Twintig leden van de Italiaanse afvaardiging naar het festival hebben besloten naar Italië terug te gaan, omdat zij het niet eens zijn met de „terroristische en dictatoriale methoden van de leiding van het festival".

Indische afgevaardigden hebben meegedeeld, dat ook in hun kringen zich een scheuring heeft voorgedaan. Een groep van zeven communisten wordt beschouwd als de officiële afvaardiging. Ongeveer vijftig andere Indiërs, voor het merendeel in Groot-Brittannië studerende jongelieden willen niet als officiële afgevaardigden worden beschouwd. Een derde groep van twintig heeft besloten het festival te boycotten.

Ook heerst onenigheid onder de aanwezige Brazilianen en onder de Amerikaanse deelnemers heerst al geruime tijd verdeeldheid.

Een deel van de Amerikaanse delegatie heeft gedreigd met de dissidente groepen uit Indië, Israël, Italië en Brazilië een afzonderlijke festival te zullen beleggen, wanneer de afgescheiden groep niet formeel als delegatie wordt erkend.

Communistische bewakers hebben gisteren een cameraman van een Westduitse televisieorganisatie geslagen. Dit geschiedde buiten de ruimte van het festival. De wachten hadden de cameraman verboden opnamen te maken, maar hij gaf geen gehoor aan het verbod. De perskaart van een Amerikaanse journalist is ingehouden en een verslaggever van UPI, die over een hek was geklommen, is door een paar potige bewakers buiten de omheining gezet.

—x—

De minister van de verbindingen van Ghana heeft bekendgemaakt, dat zijn land van plan is de televerbindingen met het buitenland over te nemen, als het contact met de Britse „Cable and wireles limited" in 1962 afloopt.

Nabij New York

Queen Elizabeth in botsing

Geen gewonden, schade gering

Het 83.673 ton metende Britse passagiersschip „Queen Elizabeth" — het grootste ter wereld — heeft dezerdagen lichte schade opgelopen, toen het bij het verlaten van de haven van New York ter hoogte van Coney Island in aanvaring kwam met het 8.433 ton metende Amerikaanse vrachtschip ‚American Hunter'. Ook dit schip liep slechts lichte schade op. Er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor. De aanvaring gebeurde in een dichte mist.

De „Queen Elizabeth" was met 1.959 passagiers en een bemanning van 1.100 leden naar Europa vertrokken. De „American Hunter" keerde terug van een reis naar Frankrijk. Het Britse schip is voor een onderzoek naar New York teruggevaren. Het heeft een klein gat in de boeg boven de waterlijn. De „American Hunter" heeft een deuk van zes meter lengte opgelopen.

De botsing had desavonds omstreeks zeven uur (twee uur 's nachts plaatselijke tijd) plaats in de drukbevaren aanlooproute naar het lichtschip Ambrose. Deze route geldt als de drukste scheepsroute ter wereld. In dit gebied, waarlangs alle verkeer van en naar de Newyorkse haven geleid wordt, zijn ook de „Stockholm" en de „Andrea Doria" op elkaar gevaren. De „Constitution" een schip van dezelfde maatschappij als de „American Hunter", is er in maart van dit jaar op een tankschip gevaren. De Amerikaanse kustwacht maakte aanvankelijk groot alarm en zond een reddingsboot uit. De noodmaatregel werd echter spoedig ingetrokken.

MOLOTOV weer in de gratie?

Volgens een speciale korrespondent van het Britse conservatieve blad „Daily Telegraph", die buitenlandse diplomaten in Oulan Bator, buiten-Mongolië, aanhaalt, staat premier Chroesjtsjef op het punt een einde te maken aan de ballingschap van de voormalige minister van buitenlandse zaken Molotov.

De Sovjet-leider heeft duidelijk te kennen gegeven, dat hij vertrouwen heeft in Molotov als diplomaat, ondanks diens Stalinistische opvattingen aangaande de politiek. Molotov, aldus de korrespondent, zou weer een plaats op het ministerie van buitenlandse zaken kunnen krijgen.

Bankroverijen in Londen

Terwijl zondag eerlijke Britten hun warme hoofdstad ontliepen en elders verkoeling zochten, sloegen bankrovers hun slag in Londen. Zij voerden inbraken in drie banken uit, stalen kasgeld en reicheque in de „American Express Company" en maakten zich meester van het geld van een ijsfabriek. In totaal werd voor een bedrag van ruim vierhonderdduizend gulden gestolen. Een van de inbraken in een bank leverde niets op. Door de dieven, na uren van noeste arbeid, geopende brankast, bleek namelijk leeg te zijn, aldus meldt Reuter.

Volgens persberichten hebben verschillende benden de inbraken gepleegd, maar worden de plannen ervoor opgesteld door één persoon, die de bijnaam „de professor" draagt. Deze zou ook speciaal materiaal aan de benden ter beschikking stellen. Hij zou hiervoor, zonder zelf risico te lopen, grote bedragen opstrijken.

Inheemse clerus

In de rubriek „De kerk in het midden" van de Volkskrant verschenen onlangs onderstaande beschouwingen. Gezien het belang van de verschillende besproken onderwerpen nemen wij hierbij bedoelde beschouwingen over.

Het Sint-Petrus-Liefdewerk voor de opleiding van de inlandse geestelijkheid in de missielanden bestaat binnenkort veertig jaar. Bij deze gelegenheid worden natuurlijk vele statistieken, gepubliceerd; men kan zien dat er wel reeds veel werd gedaan, maar men schrikt er van hoeveel er nog te doen is.

Nederland blijkt, met Duitsland, de Verenigde Staten, Canada, Frankrijk, Italië en België) te behoren tot de groep van zeven landen, die in 1958 meer dan 100.000 dollar voor dit doel hebben opgebracht; het heeft bijna evenveel gegeven als Frankrijk en Italië. Maar we mogen ons niet fier op de borst gaan kloppen; we moeten nog veel meer gaan doen.

Tegenwoordig moeten vele missielanden, waar vreemde missionarissen haast niet meer worden toegelaten, zelf zorgen voor de opleiding van hun priesters. Hier wreekt zich weer een van de goed bedoelde gebruiken van de vroegere missie-arbeid: de gelovigen staan er vreemd van te kijken dat zij hun priesters zouden moeten onderhouden. Zij waren er aan gewend dat de missionarissen hun van alles gaven; een priester is naar hun mening altijd rijk.

—x—

In Labrador is door branden 500 vierkante km bos verloren gegaan.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

26

Tuppence was weer vrij om tot haar eigen problemen terug te keren en vergat het kind.

De woorden van het kinderrijmpje schenen haar uit te lachen: Boer, wat zeg je van m'n kippen, boer, wat zeg je van m'n haan?

Inderdaad, als Mrs. Blenkensop leek ze werkelijk op een kip zonder kop! En Tommy was, als Mr. Meadowes, al niet veel meer dan een dwaze, trotse haan.

Het had er, in ieder geval, alle schijn van!

Tuppence verachtte Mrs. Blenkensop hartgrondig.

Mr. Meadowes, vond ze, was misschien iets beter, maar hij was toch het type van de houterige Engelsman: zonder enige fantasie en ongelofelijk dom. Ze hoopte alleen, dat beiden enigszins in het kader van Sans Souci pasten; uit de toon vielen ze in ieder geval niet.

Al met al, ze moesten hun aandacht niet laten verslappen! Een fout was zo gauw gemaakt.

Ze had er de vorige dag een gemaakt; het wilde nog niet zeggen, dat het kwaad kon, maar de vingerwijzing was precies voldoende geweest om haar te waarschuwen voorzichtig te zijn.

Je kwam op die manier zo gemakkelijk tot een zekere vertrouwelijkheid en een prettige verstandhouding. Je breit maar matig en vraagt om even geholpen te worden; maar op een goede avond vergeet je dat en je vingers vervallen in hun gewone routine; de naalden klikken bedrijvig en hieraan herkent men de ervaren breister.

Dit was Mrs. O'Rourke opgevallen. Sindsdien had Tuppence er angstvallig voor gezorgd de middenweg te nemen: niet zo onhandig als ze in het begin geweest was, maar ook niet zo snel.

„Ek boe beet?" vroeg Betty en ze herhaalde deze vraag een paar maal. „Ek boe beet?"

„Het is heel mooi, schat," antwoordde Tuppence afwezig.

„Prachtig."

De volgende stap, overdacht Tuppence, zou gemakkelijk genoeg kunnen worden ondernomen; als Tommy er althans geen bezwaar tegen had. Ze zag duidelijk voor zich, hoe ze het zou kunnen doen......

Terwijl ze haar plannen verder uitwerkte, verstreek de tijd.

Buiten adem kwam Mrs. Sprot de kamer in om Betty te zoeken.

„O, daar is ze. Ik wist niet, waar ze gebleven was. O, Betty, wat ben je stout. Gunst, Mrs. Blenkensop, neem me niet kwalijk."

Tuppence ging overeind zitten. Betty bekeek hetgeen zij gewrocht had met een engelachtige uitdrukking op haar gezichtje. Ze had de veters uit Tuppence's schoenen gehaald, ze in een glas water gestopt en duwde ze nu met haar vingertje vrolijk onder water.

Tuppence lachte en onderbrak de verontschuldigingen van Mrs. Sprot: „Wat vreselijk grappig. Het is heus niet erg, Mrs. Sprot, die worden wel weer droog. Het is mijn schuld; ik had op haar moeten letten, maar ze was zo rustig."

„Precies," zuchtte Mrs. Sprot. „Het is altijd een kwaad teken, wanneer ze rustig zijn. Ik zal u vanmorgen een paar veters brengen, Mrs. Blenkensop."

„Dat is niet nodig," zei Tuppence, „ze zullen heus wel weer drogen."

Mrs. Sprot had Betty op haar arm genomen en verliet de kamer.

Tuppence stond op om haar plan ten uitvoer te brengen.

HOOFDSTUK VI

Tommy bezag het pakje, dat Tuppence hem opeens onder zijn neus duwde, enigszins voorzichtig.

„Ja; wees voorzichtig. Laat het niet op je pak komen."

Tommy snoof wantrouwig aan het pakje en zei nadrukkelijk: „Neen maar, wat is dat voor smerig goedje?"

„Asafoetida," gaf Tuppence ten antwoord. „Eén snuifje van dat spul en je vraagt je af, waarom je vriend — zoals de advertentie zegt — je links liggen."

„Een nuance in B.O.," mompelde Tommy.

Heel spoedig hierna hadden er verschillende vallen plaats.

Het eerste was de geur in de kamer van Mr. Meadowes.

Mr. Meadowes, van nature geen klagerig [...] sprak er aanvankelijk vriendelijk over, doch [...] met een toenemende vastberadenheid.

Mrs. Perenna werd tot een geheime zitting [...] vaard, en hoezeer ze er ook op uit was zich te [...] zetten, uiteindelijk moest ze toegeven, dat er een luchtje hing, een uitgesproken, akelig luchtje.

Zou, opperde ze, de gaskraan bij de haard [...] schien lekken?

Tommy bukte zich, snoof twijfelend en merkte [...] dat hij niet geloofde, dat de geur daar vandaan k[...] 't Kwam evenmin onder de vloer vandaan. Hij dacht bepaald dat 't een — eh — dode rat was.

Mrs. Perenna gaf toe, dat ze wel eens over [...] gelijke dingen had horen spreken, maar ze was [...] van overtuigd, dat er op Sans Souci geen ratten [...] ren. Het zou een muis kunnen zijn, hoewel ze nog nooit een muis gezien had.

Mr. Meadowes merkte kordaat op, dat hij d[...] dat de geur, op z'n zachtst gezegd, op een rat [...] en hij voegde minstens even kordaat er aan toe, [...] hij er niet aan dacht om nog één nacht in de k[...] te slapen voor een en ander was verholpen.

Hij zou Mrs. Perenna willen vragen of hij niet [...] kamer kon veranderen.

Mrs. Perenna zei, dat dat natuurlijk kon; ze [...] op het punt gestaan hetzelfde voor te stellen. Ze [...] alleen bang, dat de enige kamer, die ze nog vrij [...] nogal klein was en, jammer genoeg, had ze geen [...] zicht op zee; maar, als Mr. Meadowes daar genoegen mee wilde nemen......

Dat wilde Mr. Meadowes wel; zijn enige wens [...] uit deze lucht te zijn.

Mrs. Perenna vergezelde hem hierop naar [...] kleine slaapkamer — waarvan de deur toev[...] juist tegenover die van Mrs. Blenkensop's kamer [...] — en droeg de aan adenoïde lijdende en half-o[...] Beatrice op om Mr. Meadowes' bagage over te [...] gen.

(Wordt verv[...]

Oranjestad. — Zaterdagavond werden tijdens een vergadering, waarbij ook de dames aanzaten enkele nieuwe bestuursleden van de Arubaanse Rotary club geinstalleerd. Het waren Bill Ewart die de voorzittershamer overnam en dr. Robles (zie foto), E. M. O'Brien die het sekretariaat gaat beheren en J. J. P. (Zepp) Oduber, die tot penningmeester werd geïnstalleerd.

Voorts hebben zitting in het bestuur Harold Oduber (ondervoorzitter), dr. R. Robles, (past president), W. Murray, mr. P. Tuin en E. Zadocks.

Onder de gasten, die voor deze gelegenheid uit Curaçao waren overgekomen bevond zich als vertegenwoordiger van de districtsgouverneur, de heer J. H. (Cha) Capriles. De Curaçaose club werd vertegenwoordigd door de heer B. Levisson. Voorts zagen wij uit Curaçao de heren Ch. Fuhrmann, Maduro, Henriquez, de meesten vergezeld door hun echtgenoten.

De vergadering werd besloten door het openschuiven van de deuren tussen de Papiamento room en Klompenklub, waar de show werd gegeven door de Amerikaans-Japanse liedjeszangeres Teal Joy.

Fraaie nieuwe uitgaven van firma de Wit

Oranjestad. — De firma de Wit verblijdde ons weer met een aantal nieuwe uitgaven.

In de eerste plaats een papiamentse editie van het boekje voor verkeersgebruikers en wie een rijbewijs gaan halen.

Het boekje is door de heer 't Hart een bij uitstek deskundige op zeer duidelijke en uitvoerige wijze geschreven. Heldere tekeningen maken het nog gemakkelijker te begrijpen. Het is een uitgave van de Wit en dus zeer welverzorgd. De omslag is in fraaie kleuren.

Andere nieuwe uitgaven zijn een auto- of fietswimpel vervaardigd van zware zijde en tweezijdig bedrukt. De ene kant vertoont het Aruba Caribbean hotel, de andere een overzichtskaart van het Caraibisch gebied, waaruit de centrale ligging van Aruba wel duidelijk blijkt, plus een afbeelding van het wapen. Dan verschenen er emblemen met het Arubaanse wapen en van het Aruba Caribbean hotel. Jongens en meisjes zullen dol zijn op deze emblemen, terwijl voor sportdelegaties overzee deze emblemen een welkome aanvulling zullen vormen van het uniform.

De firma de Wit wensen wij geluk en succes met deze zeer fraaie uitgaven.

Tengevolge van het drinken van methylalcohol zijn zes arbeiders van een fabriek te Wroclaw in Polen om het leven gekomen, terwijl vijf man het gezichtsvermogen verloren en 31 arbeiders eveneens met vergiftigingsverschijnselen in een ziekenhuis moesten worden opgenomen. De mannen hadden in de fabriek een drinkgelag aangericht, aldus meldt het Poolse persbureau PAP.

Burgemeester van Utrecht naar Aruba

Oranjestad. — Morgen wordt Jhr de Ranitz, burgemeester van Utrecht op Aruba verwacht. De heer de Ranitz maakte de tournee met Van Elinkwijk en gaf dezer dagen een pianorecital in Caracas.

Bert en Ans van der Linden brengen vacantie door op Aruba

Oranjestad. — De heer en mevrouw Bert en Ans van der Linden-Koppen, leden van de toneelgroep 1959 worden vandaag weer op Aruba verwacht, waar zij een week vakantie hopen door te brengen. Zij logeren ten huize van dr. A. Hazenberg.

Filmvoorstellingen filmtruck voorlopig gestaakt

Oranjestad. — De filmvoorstellingen van de Stichting Bestrijding Alcoholmisbruik Aruba, die 12 maal per maand op diverse plaatsen op Aruba worden gegeven en welke voorstellingen maandelijks door ruim 5000 personen worden bezocht, zullen althans voorlopig niet meer kunnen worden gegeven, daar de financiële toestand van de Stichting zulks niet langer toelaat.

Trekking loterij ten bate van H. Hartkerk

Oranjestad. — De trekking vond plaats van de loterij ten bate van de nieuwe kerk van Savaneta. De prijzen vielen als volgt: 323, 600, 682 491, 853, 71, 845, 164, 1040, 415, 1111. 871, 1215, 330, 18, 59, 538 690 603, 62. 488, 650, 866, 1021, 479, 789, 56, 861, 368, 1097, 904, 187, 247, 679, 889, 79, 1194, 120, 1245, 363, 423.

De prijzen kunnen op de Pastorie worden afgehaald. De netto opbrengst bedroeg ƒ 1290.—.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 15 juli werd geboren: Sommerseth Dino Bryan, zoon van de heer en mevrouw B. O. Curiel-Hill. St. Maartenstraat 35.

Huwelijk: Op 1 augustus werd het huwelijk voltrokken tussen: Dionisio Wouters en Faustina Yarzagaray. Curacabaai 93.

Winst General Motors bijna 77% gestegen

De verkopen van General Motors over de eerste zes maanden van het lopende jaar hebben $ 6.512 miljoen bedragen tegen $ 5.121 miljoen in dezelfde periode van 1958. In het eerste halfjaar 1959 heeft General Motors een netto winst behaald van $ 590.286 (333.514) of per aandeel $ 2.08 (1.17). Dit betekent een winststijging van bijna 77 pct.

De netto-winst over het eerste kwartaal heeft in totaal $ 297 (149) miljoen belopen, of per aandeel $ 1,05 (0,52).

Foto's van een hoogte van 500 km

De Amerikaanse luchtmacht heeft foto's gepubliceerd die zijn genomen uit een Thor-raket, die op 24 juli een hoogte van 506 km bereikte. Op de foto zijn delen van de staten Florida, Georgia en Alabama te zien, benevens de grote Bahama eilanden en het eiland Abaco. Een andere foto toont de kromming van de aarde en de zon. De opnamen zijn gemaakt met een 16 mm camera, aldus meldt UPI

SOEKARNO vormt adviesraad

President Soekarno van Indonesië heeft de vorming bekendgemaakt van de voorlopige hoogste adviesraad, waarin onder voorzitterschap van de president zelf 45 personen zijn opgenomen. Soekarno heeft ook de nationale raad van planning gevormd, een lichaam van 79 leden.

In de adviesraad zijn 12 leden van de politieke partijen opgenomen, onder wie twee leidende figuren van de Indonesische communisten. Het zijn D. N. Aidit, secretaris-generaal van de Partai Komunis Indonesia en zijn plaatsvervanger Njoto. De minister van voor-lichting, Maladi, heeft verklaard, dat de nationale adviesraad politieke beslissingen zal nemen en de richtlijnen voor het staatsbeheer zal aangeven.

GEBOREN:

René Albert Martin

Aruba, 1 augustus 1959

Ponton 75

G. M. v.d. Hilst

C. F. v.d. Hilst-Müller

Tijdelijk: San Pedro hospitaal

GETROUWD

Donald J. Laclé

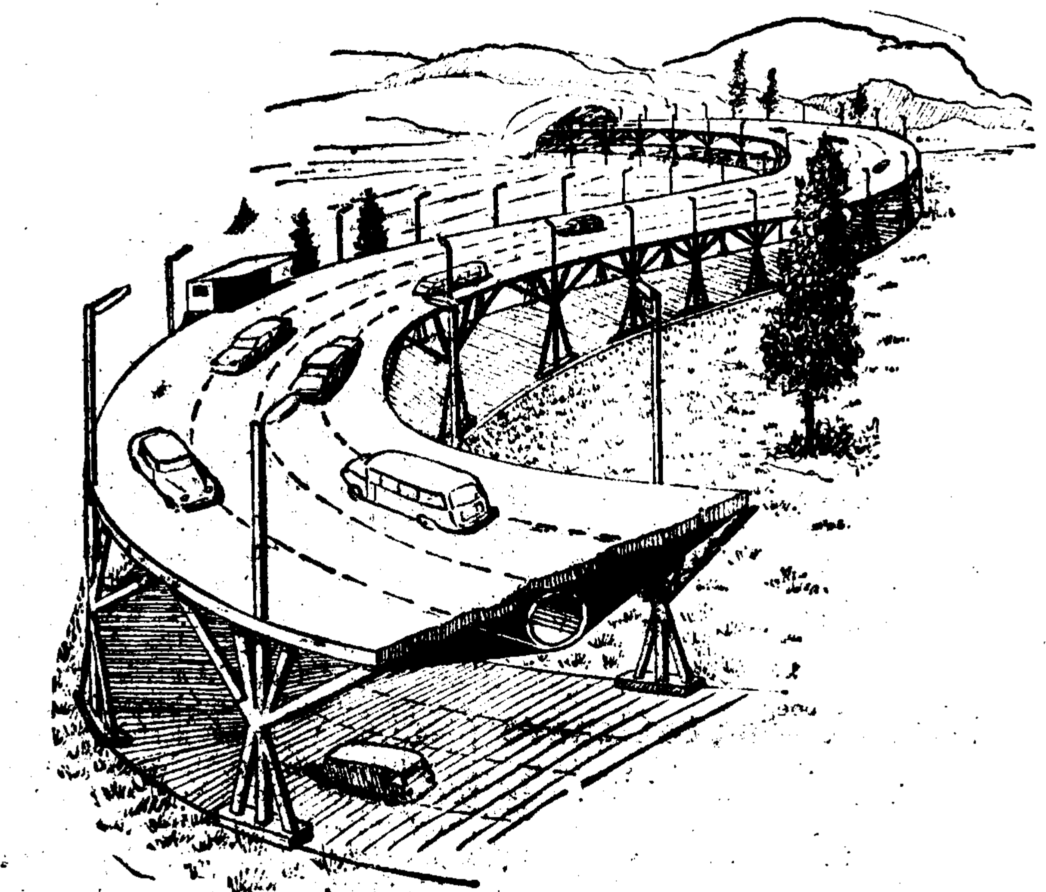
en

Gwelda S. Marugg

Maracaibo, Venezuela,
3 Aug. 1959

Autostrada die Venetië met München verbindt

In gebergte twee wegen boven elkaar

(Bijzondere correspondentie uit Rome)

De Italiaanse minister van openbare werken heeft aan de te Venetië gevestigde „Compagnia Internazionale per l'Autostrada di Alemagna" een concessie voor zeventig jaar verleend voor de bouw en het beheer van een autostrada en tevens van een olieleiding van Venetië naar München. De autoweg zal van Venetië over Treviso. Cortina, Toblach, Mayerhofen door het Zillertal lopen om in het dal van de Inn aan te sluiten op de in aanleg zijnde autoweg Innsbruck—Kufstein—München. Ter hoogte van de Italiaans-Oostenrijkse grens zal door de Tauern een zeven kilometer lange tunnel gegraven moeten worden, twaalfhonderd meter boven de zeespiegel.

Een bijzonderheid is, dat de ontwerper, ir. Eugenio Mossi, de vierbaansweg in het gebergte niet met de rijbanen normaal naast elkaar geprojecteerd heeft, maar in twee etages boven elkander, zodat bij sneeuwval in de winter de bovenste weg afgesloten kan worden en als dak fungeert boven de onderste, die sneeuwvrij en steeds berijdbaar blijft.

De afstand van Venetië naar München wordt tot 375 kilometer gereduceerd. De weg zal het reeds te drukke autoverkeer over de Brenner aanzienlijk ontlasten, terwijl tevens het Zillertal voor toeristen opengelegd wordt.

Voor Zuid-Duitsland en Venetië is het van economisch belang, dat Zuid-Duitsland thans slechts 375 kilometer van de zee komt te liggen in plaats van de huidige 800, die München van Rotterdam en Hamburg scheiden.

Volgens de plannen zal tevens een olieleiding aan de autostrada worden opgehangen, die de olie van het Midden-Oosten en uit de Sahara over de Adriatische Zee, van Venetië naar Zuid-Duitsland voert. De weg, waarover de olie momenteel van de bronnen via Hamburg naar Zuid-Duitsland getransporteerd wordt, zal door de pijpleiding met 2400 kilometer worden bekort. De bouwkosten van deze pijpleiding, die verankerd wordt in de betonconstructie van de autoweg, liggen lager dan die van enige andere pijpleiding Op deze wijze kan meer dan tien dollar per ton aan transport worden bespaard.

De Beierse regering heeft zeer grote belangstelling voor het project van de C.I.A.D.A. Plannen zijn in studie om te Regensburg en te Venetië raffinaderijen te bouwen Voor Oostenrijk zal niet slechts de autostrada maar in de nabije toekomst ook de olieleiding van belang worden, omdat verwacht wordt, dat de Oostenrijkse oliebronnen bij Zittersdorf niet meer in de stijgende nationale behoeften zullen kunnen voorzien.

De voorstellen voor een concessie aan de C.I.A.D.A. zijn te Wenen in studie. Wanneer de Oostenrijkse regering haar fiat geeft, zal met de bouw van de weg begonnen worden. De kosten zijn op zeshonderd miljoen gulden geraamd, waarvan veertien miljoen voor de olieleiding De C.I.A.D.A. werkt met internationaal kapitaal Als promotor dezer projecten treedt op de Nederlander mr. L. J. van der Valk te Rome.

****

„Oost en West" zet toezicht toezicht Antilliaanse bursalen normaal voort

In verband met de bekendmaking van het onlangs gestichte „Centraal Bureau Curaçaose Bursalen" dat onder leiding van de heer J. de Palm het toezicht heeft overgenomen op de in Nederland studerende Curaçaoënaars, voorzover deze naar Nederland zijn gekomen met een studiebeurs van het eilandsbestuur van Curaçao, heeft de studiecommissie van „Oost en West" thans medegedeeld, dat zij haar toezicht op de overige in Nederland studerenden uit de Ned. Antillen normaal voortzet. De commissie zegt: al de jongelui met een studiebeurs van het gouvernement van de Ned. Antillen (waaronder ook de Curaçaoënaars) blijven onder haar toezicht.

Evenals de bursalen van het bestuurscollege van het eilandgebied Aruba. Voorts nog een aantal Antilliaanse studenten met een studietoelage van de Nederlandse regering en ongeveer tachtig kinderen van particulieren uit de Ned. Antillen en een aantal andere landen buiten Europa.

In totaal zal de studiecommissie op 1 september a.s. de belangen behartigen van ongeveer 400 jongelui die in Nederland een opleiding volgen.

Binnen half jaar verkiezingen in Kerala verwacht

Premier Nehroe van Indië heeft president Prasad geadviseerd het bestuur van Kerala uit handen van de communisten over te nemen en deze stad zelf te besturen, ingevolge de noodbevoegdheden die hij volgens de grondwet heeft. Verwacht wordt dat hij morgen een bekendmaking inzake het overnemen van het bestuur zal publiceren.

De oppositiepartijen in Kerala hebben zoals gemeld de laatste tijd een campagne gevoerd tot het verdrijven van het communistisch bewind, dat 28 maanden geleden aan de macht kwam. Minstens vijftien mensen zijn bij ongeregeldheden die hierbij ontstonden omgekomen. Volgens welingelichte politieke kringen zullen na een proclamatie tot het opschorten van de grondwet van Kerala, binnen een half jaar nieuwe verkiezingen worden gehouden, aldus meldt Reuter.

Fokker te RIO door regering overgenomen

Over enkele dagen zal de vliegtuig-fabriek van Rio de Janeiro die door Fokker Nederland is gesloten na een geschil met de Braziliaanse regering, worden heropend onder een regerings-directie, aldus heeft een zegsman voor de Braziliaanse vice-president Joao Goulart verklaard, aldus Associated Press.

Volgens deze zegsman zal de maatschappij de „Fabrica Nacional de Aviones" worden genoemd.

Het gebouw, dat gevestigd is bij het internationale vliegveld, was regeringseigendom en het werd gehuurd door Fokker. Fokker heeft er echter machinerieën en andere materialen in staan.

Fokker heeft voor de overneming van de fabriek door de regering bij een Braziliaans gerechtshof een schadevergoeding van 46 miljoen cruzeiros (ca. 12,5 miljoen gulden) geëist.

New Yorkse Beurs

De gebruikelijke „zomerstijging" op de New-Yorkse effectenbeurs werd gisteren ingezet waarbij het samengestelde koersgemiddelde steeg tot een nieuw hoogtepunt. In de namiddag namen de winstnemingen toe waardoor een deel van de geboekte koersstijging verloren ging. De markt sloot nauwelijks prijshoudend waarbij echter koersstijgingen tot een punt de overhand hadden. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1188, waarvan hoger 523, lager 427 en onveranderd 238. De aandelenomzet bedroeg 2.410.000 en de obligatieomzet dollar 5.030.000. De koersen waren:

American Tel and Tel 80 1/8
Anaconda Copper 64
Bethlehem Steel 57 1/2
Dupont de Nemours 275 3/4
General Electric 81 3/8
General Motors 57
International Tel and Tel 37 1/4
Royal Dutch 44 3/4
Shell Oil 81
Standard Oil of New Jersey 54 7/8
U S Steel 104 1/2
Canadian Pacific 29 1/8
International Nickel 105 7/8

Royal Dutch Am. Shares 74 bieden

K L M 33 3/4

Aluminium Co 110 1/4

Dow Jones 678,10.

Ondergrondse explosies in Engeland en de V.S.

In verband met overleg over stopzetting van kernproeven

Premier MacMillan van Engeland heeft medegedeeld dat Engeland en de Verenigde Staten voornemens zijn ondergronds niet-atomische explosies teweeg te brengen om inlichtingen te verkrijgen over de vraag, hoe men kleine ondergrondse explosies zal kunnen ontdekken. Dit probleem is een van de meest besproken punten op de conferentie in Genève over de stopzetting van proeven met kernwapens.

ONTMOETING DER GROTEN

(Vervolg van pagina 1)

blijvende vrede? Optimisme hieromtrent is er wel; dat blijkt maar al te duidelijk uit de in de hoofdsteden van West-Europa opgetekende reacties naar aanleiding van de in grote opmaak aangekondigde koerswijziging van Washington.

Voordat president Eisenhower met zijn Oost-Europese tegenspeler van gedachten gaat wisselen zal hij in contact treden met de leidende figuren van Engeland, Frankrijk en guren van Engeland, Frankrijk en West-Duitsland. Wat zeker wel nodig zal zijn. Het is tal van malen duidelijk komen vast te staan, dat er iets rammelde aan het samenspel der westelijken. In Geneve hebben hun ministers van buitenlandse zaken verschillende geheime besprekingen gevoerd en telkens was daarna overleg met de respectieve regeringen nodig. Daarbij komt, dat Frankrijk niet geheel meer past in het Nato-patroon. De regering in Parijs, waarvan een publiek geheim is dat zij nog steeds onder invloed van president De Gaulle staat, is niet gezwicht voor de smeekbeden van de Nato-partners om toch alstublieft bijdragen te leveren voor de Westeuropese defensiegordel.

Is er algemene ingenomenheid over de vrij onverwachte wijziging in het politieke beeld, bijzonder verheugd zal men zijn in West-Duitsland, waar de laatste maanden terecht vrees heerste over de houding der Russen. Men wist langzamerhand wel, dat Kroesjtsjef het niet zo kwaad meende met zijn ultimatum aangaande Berlijn, doch men kende de vaak zo merkwaardige bokkesprongen der Kremlinisten en daarom hield men rekening met de mogelijkheid alles te kunnen verwachten — ook het allerergste. Nu is er voor die vrees althans voorlopig geen reden meer. Kroesjtsjef zal geen prestige te grabbel willen gooien; hij gaat naar Amerika op een uitnodiging, die hij eigenlijk niet meer had kunnen verwachten, en daarom zal hij zich voorshands groot willen houden, ook tegenover zijn landgenoten.

Het is volstrekt niet zeker, dat Eisenhower en Kroesjtsjef zich over de te bespreken punten eens zullen verklaren. Dat is zelfs zeer onwaarschijnlijk. Maar misschien vinden zij tezamen wel een tussen-oplossing ook al zal die voorzeker geen gulden middenweg mogen heten. Er werd immers vlak voor belangrijke gebeurlijkheden, wel eens vaker gepraat door grootheden....

Ha fallecido cristianamente el Señor

Fredericus Henricus Evertsz

El acto del sepelio tendrá lugar esta tarde a las 4.30 p.m. saliendo el cortejo fúnebre de la casa mortuoria Hospital Sta Elisabeth al cementerio Católico en Roodeweg.

Sus hermanos:
JAC. B. EVERTSZ
W. C. EVERTSZ

Venezolaanse Cinco y Seis

20 cuadros met zes paarden en 842 cuadros met vijf

Onze „batacazo" Wild Fire de winnaar van de primera valida

Op zeer suksesvolle wijze zag de in topvorm verkerende Nikolai, voor de tweede achtereenvolgende week kans zijn kleuren hoog te houden. Onze fija", Tucuso, die in deze zelfde race ons vol vertrouwen had, heeft niets gepresteerd en faalde jammerlijk. Onze „batacazo", Wild Fire, heeft echter op sensationele wijze de primera válida op zijn naam weten te brengen. In onze editie van gisteren hadden wij vermeld, dat er 21 cuadros met de zes winnende paarden waren, dit moet echter 20 cuadros zijn. Het bedrag, dat deze formulieren waard zijn, is 46.915,25 bolivars. Bij de cuadros met vijf paarden werden er nog 41 gvonden. Het totaal is nu 842 formulieren met vijf paarden. Deze vertegenwoordigen elk het bedrag van 742,90 bolivars. Het totale bedrag bedroeg 2.792.575 bolivars.

Primera válida (1200 meter)

Het was een enorme taak voor onze „batacazo" **WILD FIRE** met jockey Manuel Quezada, die met een zeer slechte start in de eerste race, toch met de zege ging strijken. Motatan was direkt na het beginsignaal de koploper, op de hielen gevolgd door Azuzada, Cocharquina en Luz Bella. Wild Fire, die, zoals wij eerder vermeldden, een zeer slechte start had, herstelde zich op grootse wijze, door vanaf de laatste plaats als een „tornado" de koplopers één voor één uit te schakelen. Op de laatste 100 meter werd het gevecht voor de kop door Ramillete en Wild Fire voortgezet. Het gelukte dan, dank zij de zware handicap van Ramillete (58 kg.), dat onze „batacazo" met alle franjes de eindstreep over ging. Tweede werd Ramillete; derde en vierde waren Azuzada en Bayeton.

P.S.: De grote favorieten Brazen werd op het laatste ogenblik uit deze eerste race teruggetrokken.

Segunda válida (1700 meter)

De grote favoriet **VILLARRICA** met jockey Gustavo Avila, de „fija" van vele cinco-y-seis-fans, heeft, nadat het de gehele race voorstond, bijna het hoofd moeten buigen aan de eindspurt voor het paard K. T. Dra, toen dit paard als een wervelwind op de eindstreep kwam aanstuiven. Gelukkig beschikte de dochter van Bhopal over enige reserves, die zij bijtijds kon inschakelen, en zodoende de viktorie op haar naam wist te plaatsen. Tweede werd dan K.T. Dra; derde en vierde Helvio en La Ñatita.

P.S.: Tegen de prestaties van het paard K.T. Dra werd een onderzoek door de commissarissen ingesteld, omdat dit paard, dat in drie wedstrijden het altijd zo slecht deed, ineens op zo'n formidabele wijze zijn kleuren verdedigde.

Tercera válida (1400 meter)

MI BELIDAN met jockey T. Bello, die voor de tweede maal op de racetrack te Venezula zijn kleuren verdedigde en beide keren met de viktorie is gaan strijken, had in het geheel geen moeilijkheden om zijn kleuren als eerste favoriet hoog te houden. Dit paard nam namelijk van de start af het heft in handen en behield zijn positie, om zodoende een „punta-punta"-overwinning op zijn rivalen te behalen. Tweede werd Chimbol. Derde was Palo Grande en Arbaco vormde toen de „marcador".

Cuarta válida (1200 meter)

Voor de tweede achtereenvolgende week zag **NIKOLAI** met jockey Virgilio Gonzalez kans de viktorie op zijn naam te brengen. Het paard Monte Alban, dat in deze vierde race als de koploper begon, moest op de 800 meter het hoofd buigen voor Nikolai. Laatstgenoemde draver heeft verder geen last van zijn mededingers ondervonden en kruiste als winnaar de „meta". Gustavo Avila, berijder van Monte Alban, reklameerde toen tegen Cecilio Garcia (Solariego) en Hector Revello (Pastorcito) voor het molesteren op de 700 meter. Beide berijders werden toen met 200 bolivars beboet. Als tweede van deze vierde race ging Monte Alban over de eindstreep. Derde en vierde waren Lido en Solariego.

Quinta válida (1800 meter)

Eindelijk na een hele tijd, is het „Pilin" Gonzalez weer gelukt een paard in de cinco-y-seis-races over de eindstreep te jagen. Zijn paard in deze vijfde wedstrijd was **JUNGLE PRINCE.** Op zeer schitterende wijze is het „Pilin" gelukt van de start af de leiding op zich te nemen en met alle franjes behaalde hij een „punta-punta"-overwinning op zijn medestrijders. Tweede werd de eerste favoriet Jungle Man. Derde en vierde waren Guaicaipuro en Machango.

Sexta válida (1400 meter)

Het paard Emigrante, dat bekend staat als een heel snelle draver, nam direkt zonder moeite de kop in deze laatste race. Over versnellingen en reserves beschikte deze „criollo" echter niet, want, indien hij die bezeten had, zou hij veel meer gepresteerd hebben. Op de 600 meter was zijn energie geheel en al verspild. Het gevecht werd vanaf het punt, waar Emigrant niet meer kon, door Afelpada en Catacumbo uit gevochten. Catacumbo bleek echter in topvorm te zijn, want op de 700 meter veroverde hij de kop. Met nog enige meters voor de boeg — en de overwinning in zicht — werd hij door **MANANTIAL** met jockey Camacaro vlak voor de eindstreep ingehaald en met twee paarden-lengte-verschil verslagen. Derde en vierde waren Antiguo en Pataleo.

Besprekingen te Geneve worden morgen afgebroken

In Génève hebben de ministers van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten, Frankrijk en Engeland maandag besloten geen datum voor te stellen voor hervatting van de Geneefse conferentie. De besprekingen worden woensdag afgebroken. Minister Herter moet dan naar Amerika terug. De Britse minister Selwyn Lloyd heeft zijn Russische collega Gromyko hiervan op de hoogte gebracht tijdens een lunch-ontmoeting.

De laatste dagen werden de besprekingen in Génève geheel overschaduwd door de mogelijkheid van een bezoek van Chroesjtsjef aan **Washington** in september. Een korrespondent schreef, dat de indruk, dat het afbreken van de besprekingen zouden leiden tot een gespannen toestand, allengs afnam. Men was van mening, dat Chroesjtsjefs bezoek het vacuum zou kunnen opvullen, dat door het beëindigen van de Geneefse conferentie waarschijnlijk zou ontstaan in de wereldpolitiek.

—x—

Prins Albert van Luik en prinses Paola zijn zo opgetogen over hun verblijf op Majorca, dat zij het plan hebben opgevat om te Formentor een villa te laten bouwen, zo heeft een broer van prinses Paola verklaard.

TENNIS dubbelkampioenschappen 1959 begonnen

Dezer dagen is men begonnen me de tennis dubbelkampioenschapp voor 1959. In verband met de slecht toestand van de banen van de Bon op Mundo Nobo worden deze bane alleen gebruikt voor de heren-dubbelwedstrijden. De dames-dubbelwedstrijden worden op C.S.C. gespeeld er de gemengd-dubbelwedstrijden op de Asiento-banen te Rust en Burgh. Alle finales worden echter op de Mundo Nobo-banen gespeeld.

Bij alle wedstrijden geldt „best of three", behalve bij de heren-dubbelwedstrijden, waar vanaf de kwart finale „best of five" gespeeld zal worden. Uitstel van wedstrijden is praktisch onmogelijk, terwijl de aangewezen umpires vriendelijk worden verzocht op tijd op de baan aanwezig te zijn en bij verhindering zelf voor een plaatsvervanger(ster) te zorgen. Indien een wedstrijd wegens de duisternis gestaakt moet worden, dan wordt op de C.S.C.- en de Asiento-banen bij kunstlicht verder gespeeld. Op de Mundo Nobo-banen zullen de wedstrijden echter gestaakt moeten worden en op een andere, nader door de wedstrijdleider aan te wijzen datum, worden uitgespeeld. De leiding van alle wedstrijden is in handen van de heer Ch. de Jongh, die telefonisch te bereiken is onder nr 36153 of 9—3820, en geassisteerd wordt door de heer E. R. de Pool, tel. 35552 of 9—2681.

Bij de heren-dubbelwedstrijden werd reeds een viertal wedstrijden gespeeld, waarbij zich geen noemenswaardige verrassingen voordeden. De gebroeders Trappenberg wonnen vrij gemakkelijk van het Asiento-dubbel Van Hasselt/Nieuw met de score 6—0 en 6—1. Met precies dezelfde cijfers wonnen Calvo/Van Rosberg van het dubbel Rooi/Dortalina, waarbij vooral Rooi tegenviel.

Ramon Pimentel en Hernandez wonnen na een vrij aardige wedstrijd van het C.S.C.-dubbel Baden/Paets met de cijfers 6—3 en 6—2. Baden, pas weer op Curaçao teruggekeerd, heeft zijn oude vorm nog niet terug, terwijl Paets moeilijk aan het spel op Curaçao schijnt te kunnen wennen.

Leander en Pauletta zegevierden eveneens met 6—3 en 6—2 over het P.O.C.-dubbel, Claessens/Abrahams. Abrahams heeft ontegenzeggelijk een goede stijl, zijn spel is dikwijls wat te onbesuisd, waardoor er veel ballen onnodig verloren gaan. Op een wat rustiger manier zou zijn spel zeker effektiever worden en is hij voor vele topspelers een moeilijke tegenstander.

Hedenmiddag worden op Mundo Nobo twee wedstrijden gespeeld e. wel Pullens/De Stoppelaar vs v.d Brugge Sr en Jr en Ch. de Jongh/Hoyer vs. Easton/Maduro. Beide wedstrijden beginnen om 16.45 uur precies, terwijl de umpires Trappenberg en Claessens eveneens verzocht worden om op tijd aanwezig te zijn.

Bij de gemengd-dubbelwedstrijden werd zaterdagmiddag op Rust en Burgh slechts één wedstrijd gespeeld en wel die tussen mevr. Salas/Phillip tegen mej. Groenendaal/Leander. Mevr. Salas, pas van verlof teruggekeerd, speelde nog wat onwennig en zo kon het gebeuren, dat de partijen aardig tegen elkaar opwogen. Tenslotte gaf de grotere roetine van Phillip en mevr. Salas de doorslag en wonnen zij met 6—4 en 6—3.

Voor hedenmiddag is er slechts één ontmoeting, nl. mej. Kooyman/Broeren tegen mevr. Souwerbren/Dubbeldam met Barendregt als umpire.

Bij de dames-dubbelwedstrijden waar slechts door vijf dubbels is ingeschreven, wonnen de dames Kooy Kooyman/Van Delkum in drie sets van de dames Groenendaal/Konijn van P.O.C. De uitslag was 6—2, 4—6 en 6—1 voor de Asiento-dames, die hierdoor reeds in de halve finale uitkomen tegen het sterke dubbel Montijn/Noordhoek Hegt, welke ontmoeting eerst op 10 augustus as. gespeeld zal worden.

Voor de andere plaats in de halve finale gaat de strijd tussen de dames Braat en Evertsen enerzijds tegen de dames Souwerbren en Flores anderzijds. Deze ontmoeting is vastgesteld voor donderdagmiddag as. aanvang 16.45 uur op de C.S.C.-banen te Scharloo.

Geen ruzie aan chauffeursontbeit

Een deskundige van de universiteit van Tel Aviv heeft voor de Israëlische coöperatieve autobusonderneming een opleidingsprogram voor chauffeurs en een veiligheidscompagne ontworpen. Een van de punten van de veiligheidscampagne is een advies aan de vrouw en kinderen van buschauffeurs, n.l.: Maak geen ruzie aan het ontbijt, anders bestaat het gevaar dat de chauffeur de eerste uren zijn aandacht niet bij zijn werk heeft en er ongelukken gebeuren.

AGENDA

VANDAAG:

CINELANDIA: 7-00 en 9.00 u „Live last, die young" (Semi Perdición) in het engels met s se tekst.

ROXY 7.00 en 9.00 uur: „Don Sole" (Mujeres solas) in italiaans met spaanse tekst.

WEST-END 7.00 en 9.00 uur: „The fantastic Disappearing M (El hombre que desaparece)

CARIBE 8.00 uur: „Melodia Siniestra" (King Creo

ROYAL 8.00 uur: „Tren de la Vida" (Ride the Iron)

MORGEN

„The incredible shrinking (De krimpende man)

J.P.F.

20.30 Canastadrive olv. van de nasta afdeling.

HIPPISCH JARGON

CUADRO — Formulier of vulbiljet, dat in vierv wordt uitgegeven.

FIJA, LINEA, CASI FIJA Betekent een favoriet, niet meer behoeft verst te worden met een a paard.

BATACAZO — Is een p dat geen favoriet is, toch een goede kans o overwinning maakt.

MERCADO-LIBRE — Betek „Vrije markt" ofwel b gezegd vele duizenden ingevulde cuadros, slechts heel weinig kri uitbetaald.

PUNTA-PUNTA of ‚TIRO TIRO" — Betekent, dat paard vanaf het start naal de leiding op neemt en deze tot de e streep behoud.

HOMESTRETCH, CAMERA LENTA, CURVA DEL SO RECTA-FINAL — Beteke 50 tot 25 meters voor eindstreep.

CRUZA LA META VICTO SO — Betekent: Met veel de eindstreep overdrave

MARCADOR — Betekent: paard, dat als vierde